

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓๑

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

☆ คำอธิบายพระราชบัญญัติแรงงาน ฯ

☆ รัฐธรรมนูญประเทศไทย

๑.๕๐

ในที่ประชุมแห่งสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแสดงข้อความหรือแสดงความเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ท่านว่าเป็นเอกสิทธิ์อันเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้อง ร้องว่ากล่าว สมาชิกผู้นั้นในทางใด ๆ มิได้

เอกสิทธิ์นี้คุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์ และโฆษณา รายงานการประชุมโดยคำสั่งของสภา และคุ้มครองไปถึงบุคคลที่สภาเชิญมาแสดงข้อความ หรือออกความเห็นในที่ประชุมด้วย

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ ปิ่นทโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายอาสา ทพยอนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายสมันตร์ อมาตยกุล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายสุวิชช พันธเศรษฐ
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รพีพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพ่งกรุง พระนคร

วัตถุประสงค์

★ เพื่อเผยแพร่ระบอบเสรีประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการ ในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

★ ทุกวันที่ ๗, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘
ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

การเงินและบอกรับ

★ ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงาน
อำนวยการ (เช็กไปรษณีย์หรือธนาคาร
ไปรษณีย์จ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

★ ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วยที่สำนักงาน
อำนวยการ

LIRT

สารบัญ

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐

	หน้า
บรรณาธิการปก	๕
พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๘๘ (ตอนที่ ๑๕)	๘
รัฐธรรมนูญประเทศกานาดา งานของสภาผู้แทนราษฎร	๑๗ ๓๓
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๐๐ (ต่อ) บันทึกข่าว	๓๗ ๔๘

LIIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ห้างหุ้นส่วนจำกัดลีลมเชียงใหม่

และ

บริษัท ลีลมก่อสร้าง จำกัด

เลขที่ ๗๙๕-๗๙๗ ถนนลีลม ใกล้วัดแขก พระนคร โทร. ๓๑๙๖๕

รับทำการออกแบบตกแต่งสถานที่ จำหน่ายและรับสร้างเครื่องเรือน
โดยช่างเชียงใหม่ รับทำการสร้างอาคารและออกแบบโดยสถาปนิกผู้ชำนาญ.

งานดี ราคาเขา แบบทันสมัย

อบไม้ – ไล้ไม้

ทำโต๊ะเก้าอี้และประตูหน้าต่างแบบมาตรฐานและทันสมัย

โดยใช้ไม้อบที่แห้งสนิทจากโรงอบไม้ทันสมัย

โปรดติดต่อ

โรงงานประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง บางโพ โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โทร. ๒๓๒๔๔, ๒๑๑๓๙, ๒๒๑๔๐

LI RT

บรรณาธิการมดลย

ประเทศกานาดา เป็นประเทศที่มีการปกครองประชาธิปไตยอีกแบบหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า Self-governing Dominion กล่าวคือเป็นประเทศราชที่มีการปกครองตนเอง และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่ถือเอาพระมหากษัตริย์แห่งสหราชอาณาจักรมาเป็นต้นบัญญัติลักษณะร่วมของประชาชาติ คำว่าประเทศราชที่ใช้กับกานาดา เป็นเพียงคำประกอบที่ชี้ให้เห็นถึงฐานะเดิมของกานาดาเท่านั้น ส่วนความเป็นเอกราชและอธิปไตยของกานาดาเองโดยสมบูรณ์ เมื่อกานาดามีฐานะดังกล่าวดังนั้นแล้ว ก็จำเป็นต้องอยู่เขตที่ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ทั้งในด้านการปกครองและในด้านการเมืองของกานาดาจึงต้องขึ้นอยู่กับอังกฤษอันเป็นแม่ประเทศเดิมของตนเป็นส่วนใหญ่ แม้กระทั่งรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทใหญ่ของการปกครองประเทศกานาดาก็คงเจริญรอยตามแบบของอังกฤษเกือบจะทุกประการ กล่าวคือมิได้มีรัฐธรรมนูญไว้เป็นลายลักษณ์อักษร คงถือเอาขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีเป็นหลัก จะอย่างไรก็ตาม ยังมีกฎหมายแม่บทใหญ่ซึ่งกานาดาใช้เป็นแนว

LIART

ในการปกครองประเทศของคนอยู่ฉบับหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้ คือ The British North America Act. 1867 จากกฎหมายฉบับนี้ประกอบกับลำดับความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ในยุคต่าง ๆ ของแคนาดา ทำให้พอจะค้นคว้าศึกษาระบบรัฐธรรมนูญของแคนาดาได้ตามควร

ในฉบับนี้ รัฐสภาได้เสนอพระราชบัญญัติตามระบอบรัฐธรรมนูญของแคนาดา ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เขียน (เคิม) ได้ค้นคว้ามาจากกฎหมาย B.N.A. 1867 มาเสนอท่านผู้อ่านด้วยแล้ว.

อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ท่านอาจมีความรู้ ในเรื่องของรัฐสภา
โปรดอ่าน

รัฐสภาสาร

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

DUNLOPILLO ในสภาวาระพิเศษ

สภาผู้แทนประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่มีมาตรฐานอันสูงส่งเยี่ยมเยียน เป็นตัวอย่างนำพ่วงไปยังความสบายใฝ่การนั่งแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอกเหนือจากอาคารระบายได้ง่ายและทนทานเป็นพิเศษแล้ว DUNLOPILLO ยังให้อาหารนุ่มสูง ไม่ยวบตาหรือเสื่อรูปเลย ทั้งประ

หยัดการซ่อมแซมทั้งมวล ขอเชิญชวนช่างออกแบบคิดต่อยอดผลิตก่อนเลือก DUNLOPILLO แบบใหม่ เพราะรายการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในกาให้แบบข้อมนำมาซึ่งประโยชน์ได้มาก มีแบบมาตรฐานไว้ให้เลือกมากมาย เรามีเจ้าหน้าที่พิเศษคอยสอบถามและปัญหาต่างๆ ของช่างออกแบบไว้พร้อมมูล

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน

ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย - บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

สลากกินแบ่ง ฯ กำลังขายดี

๒ เลี้ยว ๑๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปลี่ยนกำหนดวันออกสลากใหม่ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป โดยกำหนดออกรางวัลในวันที่ ๔, ๘, ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๔ และ ๓๐ ของเดือน เริ่มแต่เวลา ๑๖.๐๐ น.

เงินรางวัลจ่ายเต็มทุกงวด

สลากจำหน่ายไม่เหลือ

เชิญเป็นสมาชิกรับหนังสือข่าวภาพประเทศไทย (THAILAND ILLUSTRATED)

ค่าบำรุงปีละ ๕๐ บาท จำหน่ายปลีกเล่มละ ๘ บาท

รับไปจำหน่ายจำนวนมากลด ๒๐% ติดต่อได้ที่

แผนกโฆษณาของสลากกินแบ่งรัฐบาล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๔๖๔๗-๘

LI RT

พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๖

โดย คร. หยุต แสงอุทัย

Δ

(ตอนที่ ๑๘ ลงในฉบับที่ ๒๘, ๘ ก.ค. ๒๕๐๐)

ตอนที่ ๑๘

ในตอนที่แล้วข้าพเจ้าได้ชักชวนท่านที่เป็นลูกจ้างที่จะก่อตั้งสหภาพแรงงาน
ก่อตั้งโดยเร็ว เพื่อการปฏิบัติการต่าง ๆ จะได้เป็นไปตามกติกาแห่งพระราชบัญญัติแรงงาน
ก่อก่อตั้งสหภาพแรงงานจะเจรจากับนายจ้าง นายจ้างก็ต้องเจรจาคด้วย การนัดหยุดงานก็จะเป็น
ไปอย่างเป็นระเบียบภายใต้ที่สหภาพแรงงานเจรจากับนายจ้างแล้วไม่เป็นผล และคณะกรรมการ
แรงงานสัมพันธ์ก็เกิดขึ้นแล้วไม่เป็นผล ทั้งนี้เพราะก้านายจ้างกับลูกจ้างตกลงกันได้โดยต่างฝ่าย
ต่างพูดกันด้วยเหตุผล ไม่ใช่ด้วยอารมณ์โดยไม่ต้องมีการนัดหยุดงาน ก็เป็นการดีมากกว่าที่จะ
เอาการนัดหยุดงานมาเป็นการบังคับนายจ้างให้จำต้องยอม การนัดหยุดงานนั้นควรจะเป็นเครื่อง
มือขั้สุดท้ายที่จะนำมาใช้ และจะต้องไม่นำมาใช้พร้าเพื่อ อึ่ง ข้าพเจ้าได้กล่าวด้วยว่า
พระราชบัญญัติแรงงานไม่คุ้มครองการนัดหยุดงานที่ไม่ได้เป็นคำสั่งของสหภาพแรงงาน การที่
ลูกจ้างนัดหยุดงานโดยพลการ (wild cat strike) ลูกจ้างก็ย่อมไม่ได้รับผลในกฎหมาย ถ้า
การนัดหยุดงานนั้นเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง ลูกจ้างก็จะต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นลูกจ้างจึง
ควรจะดำเนินการให้เป็นไปตามวิถีทางของพระราชบัญญัติแรงงาน ซึ่งบัญญัติขึ้นเพื่อประโยชน์

LIART

แก่ผู้จ้าง นายจ้าง และประเทศชาติ อันเป็นอันรวม โดยจัดตั้งสหภาพแรงงานของตนขึ้น
แต่หน้าที่หยุดงานตามคำสั่งของสหภาพแรงงาน

สหภาพแรงงานเป็นนิติบุคคล ไม่ใช่คนธรรมดา ฉะนั้นจึงต้องมีบุคคลธรรมดา
มาเป็นองค์กร (Organ) หรืออวัยวะกระทำการเพื่อสหภาพแรงงานอันเป็นนิติบุคคลอีกชั้นหนึ่ง
องค์กรหนึ่งต้ององค์กรด้วยกัน กล่าวคือ

(๑) ที่ประชุมใหญ่ คือที่ประชุมของสมาชิกสหภาพแรงงานทุกคน ซึ่งจะมีมติ
ในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ตรา หรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน
๒. คำพิจารณาของสหภาพแรงงานอันเป็นผลกระทบทระเถื่อนส่วนได้เสียของสมาชิก
เป็นอันรวม
๓. เลือกตั้ง หรือเลือกตั้งซ่อม กรรมการอำนาจการและผู้แทนร่วมเจรจาต่อรอง
๔. กำหนดอำนาจของผู้แทนร่วมเจรจาต่อรอง
๕. จัดสรรเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อสวัสดิการของสมาชิก หรือเพื่อสาธารณประโยชน์
๖. เลือกตั้งผู้ตรวจข้อบัญญัติ
๗. รับรองงบประมาณ รายงานประจำปี และงบดุล
๘. แต่งตั้งคณะกรรมการตั้งหนี้หยุดงาน ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเก้าคน
๙. สอบสหภาพแรงงานเข้าด้วยกัน
๑๐. ก่อตั้งหรือเข้าร่วมในสหพันธ์ และ
๑๑. เลิกสหภาพแรงงาน

(๒) คณะกรรมการอำนาจการ ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และ
กรรมการอื่นไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้ง คณะกรรมการอำนาจการมีอำนาจ
หน้าที่คำพิจารณาให้เป็นไปตามข้อบังคับอันว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน จะเห็นได้ว่า
งานต่าง ๆ ของสหภาพแรงงานซึ่งพระราชบัญญัติแรงงานมิได้กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ต้องมีมติ
หรือซึ่งพระราชบัญญัติแรงงานมิได้กำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำได้ยกเว้นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะ

กรรมการอำนาจการท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น อำนาจของผู้แทนร่วมเจรจาต่อรอง จะมีเพียงไรย่อม
เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ ฉะนั้นจึงเป็นอำนาจของคณะกรรมการอำนาจการ แต่การ
แต่งตั้งบุคคลให้เป็นผู้แทนร่วมเจรจาต่อรองนี้ ไม่ได้กำหนดให้กระทำโดยมติที่ประชุมใหญ่ ส่วน
อำนาจในการตั้งนักหยุดงานนั้น โดยเหตุที่พระราชบัญญัติแรงงานได้กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่แต่งตั้ง
คณะกรรมการตั้งนักหยุดงานแล้ว คณะกรรมการอำนาจการจึงไม่มีอำนาจที่จะตั้งนักหยุดงาน
ได้เอง ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการตั้งนักหยุดงาน ซึ่งที่ประชุมใหญ่มติแต่งตั้ง

อนึ่ง โดยที่งานของสหภาพแรงงานมีหลายด้านด้วยกันดังได้กล่าวมาแล้ว เมื่อกล่าว
ถึงวัตถุประสงค์และสิทธิของสหภาพแรงงาน ฉะนั้นพระราชบัญญัติแรงงานจึงให้คณะกรรมการ
อำนาจการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามวัตถุประสงค์ของสหภาพแรงงาน
คณะกรรมการนี้คณะกรรมการอำนาจการแต่งตั้งก็ได้ไม่จำกัด และความเป็นคณะ
กรรมการย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะกรรมการอำนาจการที่
แต่งตั้งกรรมการนั้นสิ้นสุดลงตามข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน หรือ (๔) ที่
ประชุมใหญ่หรือคณะกรรมการอำนาจการวินิจฉัยให้ออก

คุณสมบัติของคณะกรรมการอำนาจการสหภาพแรงงานมี ๓ ประการคือ (๑) ต้อง
เป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน (๒) มีสัญชาติไทย และ (๓) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ทั้งนี้
จะเห็นได้ว่า ไม่ใช่สมาชิกสหภาพแรงงานทุกคนจะรับเลือกตั้งเป็นกรรมการอำนาจการได้
กล่าวคือ คนต่างดาวที่เป็นลูกจ้าง ถ้ามีอายุตั้งแต่สิบหกปีขึ้นไปก็เป็นสมาชิกได้ แต่คนต่างดาว
ย่อมเป็นกรรมการอำนาจการไม่ได้ ทั้งนี้กับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสหภาพแรงงาน ซึ่ง
ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และบรรพบุรุษบิดาจะด้วย ความต่างกันอยู่กว่าผู้ก่อตั้งสหภาพแรงงาน
เพียงบรรพบุรุษบิดาจะซึ่งอาจก่อนอายุ ๒๐ ปี ก็ก่อตั้งสหภาพแรงงานได้ถ้ามีสัญชาติไทย แต่ผู้ที่จะ
ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอำนาจการนั้นเพียงบรรพบุรุษบิดาจะยังไม่พอ จะต้องอายุครบ ๒๐ ปี
ขึ้นไปเสียก่อน นอกจากนี้พระราชบัญญัติแรงงานยังกำหนดไว้ว่า กรรมการอำนาจการต้องไม่
เป็นคนวิกลจริต หรือผู้ซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

พระราชบัญญัติแรงงานได้กำหนดให้ความเป็น กรรมการ อำนวยการ ต้นสุดตงเมื่อ (๑) คาย (๒) ถาออก (๓) ถึงคราวออกตามวาระตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าด้วยวิธีจัดการสหภาพแรงงาน เช่น ข้อบังคับกำหนดว่าการดำรงตำแหน่งของกรรมการอำนวยการเป็นเวลาดำรงตำแหน่ง ๓ ปี เมื่อครบ ๓ ปี กรรมการอำนวยการเดิมก็ต้องออกจากตำแหน่ง และที่ประชุมใหญ่ต้องเลือกตั้งกันใหม่ (๔) ซาคคุณสมบัติโดยไม่ได้เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือสัญชาติไทย หรือรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินกว่าสามปีขึ้นไป เว้นแต่ความผิดอันกระทำโดยประมาท หรือ (๕) ที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยให้ออก

การควบคุมสหภาพแรงงาน การควบคุมสหภาพแรงงานนั้น ๒ ประการ

(๑) การควบคุมโดยเจ้าพนักงานของรัฐบาล ทั้งนี้โดยพระราชบัญญัติแรงงานให้อำนาจนายทะเบียนหรือผู้แทนนายทะเบียนที่จะเข้าไปในสำนักงานของสหภาพแรงงาน เพื่อตรวจสอบบัญชีและทะเบียนสมาชิกซึ่งสหภาพแรงงานมีหน้าที่ต้องจัดทำ ในการนี้กรรมการอำนวยการ อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่ของสหภาพแรงงาน ต้องอำนวยความสะดวก และให้คำชี้แจงตามสมควร

(๒) สหภาพแรงงานควบคุมกิจการของตนเอง ทั้งนี้โดยพระราชบัญญัติแรงงานได้กำหนดให้สหภาพแรงงานต้องจัดทำมีการตรวจสอบบัญชีทุกปี และต้องเสนอบุคคลพร้อมด้วยรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณา เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้รับรองแล้วให้ส่งสำเนาให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรอง

ต่อไปนี้จะขอกล่าวถึงการควบคุมสหภาพแรงงานเข้าด้วยกัน สหภาพแรงงานตั้งแต่สองสหภาพขึ้นไป อาจควบเข้ากันเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของแต่ละสหภาพแรงงาน การควบเข้ากันทำให้สหภาพแรงงานเดิมสองสหภาพ หรือถ่วงนขึ้นไปซึ่งควบเข้ากันตั้งตั้งไป และเกิดสหภาพแรงงานขึ้นใหม่แทนที่ ฉะนั้น พระราชบัญญัติแรงงานจึงได้กำหนดให้ดำเนินการจดทะเบียนสหภาพแรงงานที่เกิดขึ้นโดยการควบเข้ากันเหมือนอย่างการก่อตั้งสหภาพแรงงานขึ้นใหม่ และเมื่อได้จดทะเบียนสหภาพ

แรงงานใหม่นี้แล้ว ก็จะต้องเด็กและถอนการจดทะเบียนสภาพแรงงานเดิม และสภาพแรงงานใหม่ยอมได้ไปทั้งสิทธิและหน้าที่และความรับผิดชอบทั้งหลายของสภาพแรงงานเดิม และสมาชิกของสภาพแรงงานเดิมที่เลิกไป ย่อมเป็นสมาชิกของสภาพแรงงานใหม่นี้โดยผลแห่งกฎหมาย มีพักต้องยื่นใบสมัครใหม่ ผู้ใดที่ไม่พอใจเป็นสมาชิกสภาพแรงงานใหม่ก็จะต้องขอตาออกไป

การควบสภาพแรงงานตั้งแต่สองขึ้นไปยอมอำนาจความสะดวก กล่าวคือ ทำให้สภาพแรงงานใหม่มีกำลังยิ่งขึ้น เพราะมีสมาชิกมากขึ้น และกำมองในแง่สมาชิกการควบเข้าด้วยกันก็เป็นการประหยัด เพราะทำให้ต้องออกค่าใช้จ่ายสำหรับอำนาจการสภาพแรงงานเพียงสภาพเดียว และยังสภาพแรงงานประหยัดเงินที่ใช้ในฝ่ายอำนาจการได้ทำใด สภาพแรงงานก็ยังมีเงินเหลือสำหรับใช้จ่ายให้เป็นไปคามวัตถุประสงค์ของคน อันจะเป็นประโยชน์แก่ลูกจ้างที่เป็นสมาชิกมากขึ้นเท่านั้น สำหรับนายจ้างการควบสภาพแรงงานก็เป็นความสะดวก เพราะแทนที่จะต้องเจรจากับสภาพแรงงานหลายสภาพด้วยกัน ซึ่งอาจมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน นายจ้างก็เจรจากับสภาพแรงงานใหม่ที่เกิดขึ้นจากการควบเข้ากันนั้นเพียงสภาพเดียว อย่างไรก็ดี ไม่ใช่ว่าสภาพแรงงานหลายสภาพจะควบเข้าเป็นสภาพอันเดียวกันได้เสมอไป เพราะสภาพแรงงานด้วยกัน อาจมีประโยชน์ได้เสียขัดแย้งกันก็ได้ โดยเหตุนี้ในทางปฏิบัติ สภาพแรงงานจะควบเข้ากันก็ต่อเมื่อสมาชิกมีประโยชน์ได้เสียอย่างเดียวกัน หรือต่อเนื่องกัน เช่น สภาพแรงงานหลายสภาพที่ต่างที่ตั้งขึ้น เพื่อคุ้มครองลูกจ้างที่เป็นกรรมกรเหมืองแร่ด้วยกัน อาจควบเข้าเป็นสภาพอันเดียวกันได้เช่นนี้เป็นต้น

อนึ่ง สภาพแรงงานก็เหมือนดังทั้งหลายในโลก เมื่อเกิดได้ก็ดับสูญได้ พระราชบัญญัติแรงงานได้กำหนดว่า สภาพแรงงานยอมดับสูญไปได้ ๒ ประการ คือ

- (๑) ด้วยการควบสภาพแรงงานเข้าด้วยกัน
- (๒) ด้วยการเลิกสภาพแรงงาน

สำหรับการที่สภาพแรงงานเกิดโดยการควบเข้าด้วยกันนั้น ได้อธิบายมาแล้วก่อน เป็นรายละเอียดแล้ว จึงไม่ขอกล่าวซ้ำอีก

ส่วนการเลิกสหภาพแรงงานนั้น จะเลิกได้เมื่อ

(๑) ได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกร้อยละเก้าสิบของสมาชิกรวมทั้งหมด ให้เลิก การออกเสียงลงคะแนนดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

(๒) ดั้มตาย หรือ

(๓) ถูกขจัดชื่อออกจากทะเบียน

ดังจะได้อธิบายตามลำดับ

(๑) การเลิก สหภาพแรงงาน ด้วย ความเห็นชอบของ สมาชิก นั้นเป็น กิจการ ของ ที่ประชุมใหญ่ เป็นแต่เป็นเรื่องสำคัญ พระราชบัญญัติแรงงานจึงกำหนดให้มีคะแนนเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาด คือจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกร้อยละเก้าสิบของสมาชิกรวมทั้งหมดของแคว้นสหภาพแรงงาน คือที่ประชุมใหญ่ของสหภาพแรงงานก็งดมติเลิกสหภาพด้วยคะแนนเสียงเก้าสิบของสมาชิกรวมแห่งสหภาพแรงงานนั้น ๆ

(๒) การเลิกสหภาพแรงงานโดยดั้มตายนั้น เป็นเพราะสหภาพแรงงานเป็นนิติบุคคลต่างหากจากบุคคลที่เป็นสมาชิก ฉะนั้น เมื่อสหภาพแรงงานมีหนี้สินพันตัวก็อาจถูกฟ้องให้ดั้มตายได้เหมือนนิติบุคคลอื่น

(๓) การเลิกสหภาพแรงงานโดยทางถูกขจัดชื่อออกจากทะเบียนนั้น พระราชบัญญัติแรงงานได้กำหนดเงื่อนไขในการที่จะให้นายทะเบียนมีอำนาจขจัดชื่อออกจากทะเบียนดังต่อไปนี้

(ก) สหภาพแรงงานมิได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ เช่นไม่ทำทะเบียนสมาชิก เป็นต้น

(ข) สหภาพแรงงานปฏิบัติตาม หน้าที่คือความสงบเรียบร้อยของ ประชาชนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง เช่นยุยงให้ลูกจ้าง ใช้กำลังในการหยุดงานอันเป็นการผิดกฎหมาย เพราะตามพระราชบัญญัติแรงงาน การนัดหยุดงานต้องกระทำโดยสงบ

(ค) สหภาพแรงงานมิได้เป็นไปเพื่อความคุ้มครองผลประโยชน์ในการทำงาน หรือเพื่อสวัสดิการของลูกจ้าง เช่นเอาเงินไปจ่ายเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

LIART

มีข้อควรสังเกตว่าแม้กรณีจะเข้าข้อ (๑) (๒) หรือ (๓) ดังกล่าวแล้ว นายทะเบียนจะไม่ใช้อำนาจชี้ข้อดีสภาพแรงงานออกจากทะเบียนก็ได้ เช่นจะเรียกคณะกรรมการอำนาจการมาว่ากล่าวตักเตือนเสียก่อนก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนชี้ข้อดีสภาพแรงงานออกจากทะเบียนแล้ว ก็ต้องแจ้งให้สภาพแรงงานทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ สภาพแรงงานมีสิทธิอุทธรณ์การชี้ข้อดีของนายทะเบียนต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ อธิบดีมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับแจ้ง เมื่อได้มีคำยื่นอุทธรณ์แล้ว อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นชอบด้วยกับคำวินิจฉัยของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณา

ได้กล่าวมาแล้วว่ามีกรณีการเด็กสภาพแรงงานอยู่ตามกรณี การจัดการเมื่อเด็กสภาพแรงงานตามกรณีนี้ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ (๑) การเด็กโดยความเห็นชอบของสมาชิกนั้นเป็นการเด็กโดยความสมัครใจ ฉะนั้นที่ประชุมใหญ่ของสหภาพจึงเลือกตั้งผู้ชำระบัญชีเอง (๒) การเด็กสภาพแรงงานโดยการถูกชี้ข้อดีออกจากทะเบียนนั้น เป็นการเด็กโดยไม่สมัครใจ ฉะนั้นพระราชบัญญัติแรงงานจึงกำหนดให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้ใช้อำนาจแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี แทนที่จะให้ที่ประชุมใหญ่เลือกผู้ชำระบัญชี

ในกรณีที่ผู้ชำระบัญชีไม่อาจจะเป็นผู้เลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ หรือถูกแต่งตั้งจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่สุจริต อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจเพิกถอนผู้ชำระบัญชะนั้นเสีย และแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีคนใหม่ เหตุผลที่พระราชบัญญัติแรงงานไม่ได้ให้อำนาจที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งผู้ชำระบัญชีใหม่ในกรณีการเด็กสภาพแรงงานโดยการสมัครใจ ก็เพราะคาดหมายว่าสมาชิกสภาพแรงงานซึ่งทราบสภาพสภาพแรงงานเด็กแล้ว คงจะไม่สนใจเลือกตั้งผู้ชำระบัญชีอีกครั้งหนึ่ง และที่ประชุมใหญ่ก็ได้เลือกผู้ชำระบัญชีมาครั้งหนึ่งแล้วก็ใช้ไม่ได้

อนึ่ง พระราชบัญญัติแรงงานกำหนดว่า เมื่อชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีสินทรัพย์เหลืออยู่ จะแบ่งให้แก่สมาชิกสหภาพแรงงานมิได้ ทั้งเป็นการป้องกันมิให้มีการเลิกสหภาพแรงงานเพื่อเอาทรัพย์สินมาแบ่งปันกัน ซึ่งสหภาพแรงงานไม่ควรต้องเลิกเพราะเหตุนี้ สินทรัพย์ที่เหลือนั้น จะต้องโอนไปให้แก่บุคคลอื่นตามที่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยวิธี การจัดการ สหภาพแรงงาน หรือตามมติของที่ประชุมใหญ่ ถ้าในข้อบังคับหรือที่ประชุมใหญ่มิได้ระบุบุคคลใดเข้าเป็นผู้รับ สินทรัพย์ที่เหลือนั้นให้ชำระบัญชีมอบแก่กรมประชาสงเคราะห์เพื่อสวัสดิการของ ลูกจ้าง.

△

บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

สำนักงานอาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน

โทร. ๒๔๐๕๕

รับประกันอัคคีภัย ภัยทางทะเล ภัยรถยนต์ และอุบัติเหตุต่างๆ
ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล

บริษัทนี้ได้ทำการติดต่อ สัมพันธ์กับ บริษัทรับประกันภัยต่างประเทศที่มี
ชื่อเสียง และฐานะดีหลายประเทศ โดยมีผู้บริหารงาน คือ

คุณหญิง วิจิตรา ธนะรัชต์

นายมงคล ศรียานนท์

เป็นประธานกรรมการ

เป็นกรรมการจัดการ

LI RT

รัฐธรรมนูญ

ประเทศกานาดา

โดย สุรพงศ์ เก่งเขม้น

△

ประเทศกานาดา เป็น ประเทศหนึ่ง ที่มี การปกครอง ระบอบ ประชาธิปไตย อย่างแท้จริง และมีรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้จัดเขียนไว้ด้วยเดียวกับประเทศอังกฤษ ภายหลังจากที่ มา จึงได้มีรัฐธรรมนูญอย่างตายตัวลักษณะอักษรไว้แต่ก็เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น ซึ่งไม่เหมือนกับ สหรัฐอเมริกา ที่มี รัฐธรรมนูญ จัดเขียนไว้เป็นตายตัวลักษณะอักษร อย่าง แท้จริง เป็น แม่บทใน การ ปกครองประเทศชาติ ประเทศกานาดามีการวิวัฒนาการปกครองเป็นแบบฉบับมาตามแนวทาง ของระบอบประชาธิปไตย (หลังจากได้เป็นอิสระจากอังกฤษ ไม่เป็นเมืองขึ้น แต่เป็นเพียง โดมิเนียน-คือประเทศราชในเครือจักรภพอังกฤษ) มีรูปแบบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ของ อังกฤษอันอยู่นอกประเทศเป็นสัญลักษณ์ของระบอบประชาธิปไตย แต่ได้แยกการปกครองเป็น เอกเทศของตนเอง จัดการบ้านเมืองของตนเอง นับถืออังกฤษเป็นเครือใหญ่ การต่างประเทศ ก็ดูอังกฤษเป็นแนวทาง มักมีนโยบายต่างประเทศร่วมกับอังกฤษเสมอ จึงเป็นอันว่า ประเทศ กานาดาเป็นประเทศหนึ่งในเครือจักรภพ ซึ่งเรียกว่า "โดมิเนียน (Dominion) ประชาชนชาว กานาดามีเสรีภาพที่จะขบคิดปัญหาต่าง ๆ ได้โดยเสรี ฉะนั้นการศึกษารัฐธรรมนูญของกานาดา จึงจำต้องศึกษาหลักการ ๔ ประการ คือ

๑. รัฐธรรมนูญกานาดา
๒. ระบบการบริหารของกานาดา

LIART

๓. ผู้แทนคานาดา
๔. การสวดคานาดา

๑. รัฐธรรมนูญคานาดา

ประเทศคานาดาอันเรียกว่า ประเทศราช (โคมิเนียน) ตามรัฐธรรมนูญนั้น ประกอบด้วย ๑. หัวเมืองมณฑลทั้ง ๘ ๒. อาณาเขต (เรียกว่า ยูคอน - Yukon) และ ๓. อาณาเขตภาคเหนือภาคใต้ ถึงแม้จะมีการแบ่งแยกออกไปเป็น ๓ ด่านที่แท้จริง แต่ในการสวดสิทธิและอำนาจก็เป็นอย่างเดียวกัน เหมือนกับของไทยที่เรียกว่า "อาณาจักรไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว ใครจะแบ่งแยกมิได้" นั่นเอง ขอให้เข้าใจว่า รัฐธรรมนูญประเทศคานาดา มิได้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือเขียนไว้ ก็จารึกประเพณี เพราะถือว่าการเขียนไว้จะเป็นการเข้าใจผิดได้และการปฏิบัติก็อาจผิดไปได้ จึงถือจารึกประเพณีมากกว่าอื่น แต่ถึงกระนั้นยังไม่วายที่จะให้มีการเขียนไว้ โดยเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งถือเสมือนเป็นรัฐธรรมนูญอันศักดิ์สิทธิ์ ผิดกับของสหรัฐอเมริกาที่มีรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนไว้ชัดแจ้งที่คานาดาเป็นต้นฉบับหนึ่งซึ่งถือกฎหมาย บี. เอ็น. เอ. ค.ศ. ๑๘๖๗ (B.N.A. Act.— 1867 = The British North America Act.— 1867) กฎหมาย ฉบับนี้ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนไว้เป็นแนวปฏิบัติของคานาดา แต่ไม่หมดข้อสงสัยจารึกประเพณีประกอบด้วยเสมอ

กฎหมาย B.N.A. ค.ศ. ๑๘๖๗ เป็นกฎหมายกำหนดฐานะการปกครองของคานาดาที่รัฐสภาอังกฤษได้ให้แก่วุฒิสภา การเกิดกฎหมายฉบับนี้เนื่องจากว่า ผู้แทนมณฑลต่าง ๆ ทั้ง ๘ มณฑลนั้นไม่ตรงรอยกัน มีความคิดเห็นแตกแยกกันไปคนละทางต้องทาง รัฐสภาอังกฤษจึงได้ออกกฎหมาย B.N.A. ค.ศ. ๑๘๖๗ มาให้ เพื่อทำให้คานาดาเป็นฐานะการปกครองตนเองอย่างแน่นแฟ้นขึ้น หรือถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญการปกครองประเทศก็ได้ เมื่อมณฑลต่าง ๆ เหล่านี้รวมการปกครองกันแล้วอันเป็นการปกครองซึ่งถือกฎหมายฉบับเดียวกัน เป็นอาณาจักรรวมกัน เรียกว่าสมาพันธ์ (Confederation)

การแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ในกฎหมาย บี. เอ. เอ. นี้ เป็นกฎหมายที่แปลกคือไม่มีบทบัญญัติให้แก้ไขแต่อย่างใด ซึ่งมีเหตุผลมาทางประวัติศาสตร์ว่า แต่ก่อนนั้นคานาดาแยกได้ซึ่งได้หมดเอกภาพตามกฎหมายใน ค.ศ. ๑๘๖๗ โดยผลแห่งอำนาจของกฎหมายส่งมาพันธรัฐที่ให้อำนาจคานาดาเหนือและคานาดาใต้เป็นส่งมาพันธรัฐเดียวกัน การที่ให้อำนาจกันเป็นส่งมาพันธรัฐนั้นก็เนื่องจากว่าชาวคานาดาเชื้อสายฝรั่งเศสก็มี เชื้อสายอังกฤษก็มี ถิ่นอาศัยโรมันคาทอลิกบ้าง ถิ่นโปรเตสแตนต์บ้าง และนอกจากนี้ก็ใช้กฎหมายไม่เหมือนกัน เช่นกฎหมายเดี่ยวภาษาเป็นต้น บางพวกนิยมอย่างเก่า บางพวกนิยมแบบกฎหมายอังกฤษ ซึ่งเป็นการยุ่งยากมาก รัฐบาลอังกฤษในสมัยนั้นจึงเห็นควรรวมกันเข้า จึงได้รวมกันเป็นส่งมาพันธรัฐเช่นอย่างทุกวันนี้ เพราะพอเมืองถึงจะมีเชื้อสายฝรั่งเศส ถิ่นโรมันคาทอลิก แต่ส่วนมากก็มีเชื้อสายอังกฤษก็อาศัยไปโปรเตสแตนต์ และพูดภาษาอังกฤษอยู่มาก จึงได้ตกลงรวมกันแบบส่งมาพันธรัฐ

อย่างไรก็ดี เมื่อประวัติศาสตร์เป็นมาอย่างนี้ จึงไม่เป็นการยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมาย ถึงแม้ว่ากฎหมาย บี. เอ. เอ. จะไม่มีบทบัญญัติให้แก้ไขไว้ก็ตาม ถ้าพลเมืองชาวคานาดาทั้งหลายต้องการจะเปลี่ยนแปลงเป็นเอกฉันท์แล้ว ทุกอย่างก็สำเร็จ ฉะนั้น ต่อมาการเปลี่ยนแปลงแก้ไขก็ได้มีการปรึกษาอภิปรายตกลงในที่ประชุมทั้งสองสภา ณ เมืองออกตาวา (Ottawa) ว่าให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมาย บี. เอ. เอ. ได้ เมื่อลงมติเป็นเอกฉันท์แล้ว ก็ส่งมติขึ้นไปยังรัฐมนตรีอาณานิคมของอังกฤษ ณ กรุงลอนดอน นี่เป็นวาระแรกแห่งการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย บี. เอ. เอ.

การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไขนี้ ก็เพื่อต้องการจะให้หัวเมืองต่าง ๆ มีศักดิ์สิทธิ์และหน้าที่ในทรัพย์สิน ฯลฯ เป็นอย่างเดียวกัน อยู่ในสภาพแห่งส่งมาพันธรัฐเดียวกัน แม้แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร คานาดาก็ยังเป็นอยู่ในเครือจักรภพของอังกฤษเกาะเกี่ยวอังกฤษเป็นสหภาพอยู่ภายใต้พระมหากษัตริย์แห่งสหราชอาณาจักร (the Crown of United Kingdom)

เป็นประชาธิปไตยขั้นเด็ดขาดแบบหนึ่งของอังกฤษ ฉะนั้นกฎหมาย บี. เอ. เอ. จึงได้บัญญัติว่า
 ทุก ๆ หัวเมืองย่อมจะออกกฎหมายของตนเองได้ แต่ต้องให้ผู้สำเร็จราชการคานาคาตรวจก่อน
 ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอีก กล่าวคือการออกกฎหมาย ให้สภามืออำนาจฝ่ายเดียวเท่านั้น
 ไม่เกี่ยวกับใครทั้งสิ้น โดยตั้งสภานิติบัญญัติขึ้นโดยไม่ต้องมีการเลือกตั้งแต่ประการใด จึง
 เห็นว่าอำนาจสภาของโคมิเนียนเท่ากับมาจากรัฐสภาอังกฤษ ตามกฎหมาย บี. เอ. เอ. ซึ่งไม่มี
 เสรีภาพเท่าไรนัก ต้องพึ่งรัฐสภาอังกฤษเป็นหลัก ผู้คนก็อยู่กับอังกฤษเป็นส่วนมาก เมื่อ
 เหตุการณ์เป็นอย่างนี้ชาวคานาคาผู้ปรารถนาอธิปไตยอย่างกว้างขวางต่อไปอีก และประกอบกับ
 ในขณะนั้นอเมริกาก็มีรัฐธรรมนูญของตนเอง ทำให้คานาคาสนใจเป็นพิเศษอยากจะมีเอกภาพ
 ในทางการเมืองยิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยเหตุนี้จึงทำให้หัวเมืองต่าง ๆ รวมกันเป็นสมาพันธ์รัฐ
 (Confederation) ปกครองตนเอง ดำเนินนโยบายด้วยตนเอง แต่บางกรณีต้องปรึกษาอังกฤษ
 กฎหมาย บี. เอ. เอ. มาตรา ๘๑ ได้บัญญัติแก้ไขใหม่ว่า “พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำ
 และยินยอมของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจที่จะออกกฎหมายได้เพื่อสนับสนุน เพื่อ
 การปกครองที่ดีของคานาคา และเพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้ด้วย คือ.—

๑. หนี้สินและทรัพย์สินสาธารณะ
๒. ระเบียบการพาณิชย์
๓. หาเงินตามระบบภาษี
๔. ยืมเงินเพื่อสินเชื่อดำรงฐานะ
๕. การไปรษณีย์
๖. การทหารบก เรือ และอากาศ
๗. กำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการทุกประเภทของคานาคา
๘. การประกาศการ
๙. การเดินเรือ การขนส่งทางเรือ
๑๐. คำนึงโรค ค้างและบำรุงโรงพยาบาลทางทะเล

๓๓. ฝั่งทะเล การประมงให้มีการกำหนดอย่างดี
๓๔. การเดินเรือระหว่างกานาคากับประเทศอังกฤษ และต่างประเทศอื่น ๆ
๓๕. การเงิน
๓๖. การธนาคาร
๓๗. การธนาคารออมสิน
๓๘. การขัง คอง คุก
๓๙. การแลกเปลี่ยนเงินตรา
๔๐. ผลประโยชน์ต่าง ๆ เช่นดอกเบี้ยเงินกู้ของประเทศชาติ
๔๑. การประมุขตามแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้
๔๒. การล้มละลาย
๔๓. ดิจิตีแห่งการนิมิตและการค้นพบ (นิมิต = ประดิษฐ์ = Invention)
๔๔. ดิจิตีทรี
๔๕. ชาวอินเดียนและอาณาเขตสำหรับอินเดียน
๔๖. การแปลงสัญชาติ และการต่างคำ
๔๗. การสมรส การหย่าร้าง
๔๘. การกระทำผิดทางอาญา
๔๙. การราชทัณฑ์

จึงกล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญของกานาคาก็ได้ตั้งเนื้อมาจากกฎหมาย บี. เอ. เอ. นี้เอง และเป็น
ประเพณีนิยมมาด้วยในตัว จึงเป็นข้อสาระสำคัญในการศึกษารัฐธรรมนูญของกานาคา

๒. การบริหาร

กฎหมาย บี. เอ. เอ. มาตรา ๕ ได้บัญญัติไว้ว่า การบริหารและอำนาจของ
ฝ่ายบริหารที่มีอยู่เห็นชอบกันแดนกานาคานั้น ย่อมขึ้นอยู่กับพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า

LIART

เดียนฝ่ายบริหารของประเทศแคนาดาขึ้นอยู่กับพระมหากษัตริย์แห่งสหราชอาณาจักร แสดงว่า
อธิปไตยแท้จริงแห่งแคนาดาไม่มี อธิปไตยที่ให้ไว้เป็นเพียงสัญลักษณ์ประชาธิปไตยพันธะเด
ของอังกฤษเท่านั้น การปกครอง การกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ จัดทำขึ้นในพระ
ปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ จะอย่างไรก็ดี ขณะนั้นแคนาดาก็มี ๒ สภา คือ รัฐสภาของ
โดมินเนียน (แคนาดา) ประชุมที่เมืองออตตาวา (Ottawa) ประกอบด้วย ๒ สภา คือ สภาสูง
(Upper House) หรือวุฒิสภา (Senate) และสภาผู้แทนราษฎร (House of Commons)
วุฒิสภาในขณะนั้นมีสมาชิก ๘๖ คน อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ดำรงตำแหน่งตลอดชีวิต แต่งตั้งโดย
ผู้สำเร็จราชการแห่งแคนาดาในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์แห่งบริเตนใหญ่ สมาชิก
วุฒิสภามาจากหัวเมืองต่าง ๆ คือจำนวน ๒๔ คนจากออนตาริโอ (Ontario) ๒๔ คนจากเมือง
ควิเบก (Quebec) ๓๐ คนจากเมืองโนวาสโกเชีย (Nova Scotia) ๓๐ คนจากเมือง
นิวบรันสวิก (New Brunswick) ๕ คนจากเกาะปรีนเซดวิก (Prince Edward) ๖ คน
จากเมืองมานิโตบา (Manitoba) ๖ คนจากเมืองบริติช โคลัมเบีย (British Columbia)
๖ คนจากซัสแคตเชวัน (Saskatchewan) ๖ คนจากแอเบิตคา (Alberta) ประธานวุฒิสภา
เลือกโดยฝ่ายปกครองคือผู้สำเร็จราชการ การที่เป็นมาอย่างนี้เป็นเวลาครั้งกว่าศตวรรษแล้ว
จึงเห็นและถือได้ว่า เท่ากับเป็นพรรคการเมืองของฝ่ายปกครองอันเป็นรัฐบาลนั่นเอง เหตุผล
ก็เพื่อฝ่ายปกครองต้องการเสียงข้างมากในสภา

สมาชิกวุฒิสภาย่อมมาจากสมาชิกภาพดังต่อไปนี้ คือ.—

๑. ชาติประมุขสภาสองครั้งติด ๆ กัน (ถ้าหาไม่ถือว่าชาติ)
๒. เป็นบุคคลต้นตระกูล
๓. ทำนิติอาญาแผ่นดิน
๔. ฐานะการเงินดีมีเหตุ

สภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เลือกมาจากพลเมืองที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งทั่วไป
บางหัวเมืองมีผู้แทนมาก บางหัวเมืองก็น้อยแต่จำนวนพลเมืองของแต่ละหัวเมือง แต่มิใช่

LIART

ยกเว้น คือเมืองคัวเบก มีผู้แทนได้ ๖๕ คน นอกนั้นก็ถือเอาจำนวนพลเมือง ๓ ใน ๑๐ ของพลเมืองคัวเบกมาเทียบถ่วงเฉลี่ยกับพลเมืองของหัวเมืองอื่น ๆ ที่เป็นดังนี้ เพราะกฎหมาย บี. เอ. เอ. ให้สิทธิพิเศษไว้เช่นนั้น ฉะนั้นบางหัวเมืองก็มีผู้แทนได้ ๓ คนบ้าง ๕ คนบ้าง แต่จัดแก่กรณีเมื่อเทียบเปอร์เซ็นต์แล้ว หรือแล้วแต่ที่นิยมก็ถ่วงเฉลี่ย จนรวมมีสมาชิกผู้แทน รวมทั้งหมด ๒๓๕ คน คือ

๑. เมืองฮอนคาเรีย	๘๒ คน
๒. เมืองคัวเบก	๖๕ คน
๓. เมืองโนวาดโกเตีย	๓๖ คน
๔. เมืองนิว บริตันติก	๓๓ คน
๕. เกาะปรินเซดเจ็ค	๘ คน
๖. เมืองมานิโคบา	๓๕ คน
๗. เมืองแอตเบอตา	๓๒ คน
๘. เมืองบริติช โคโลเนียล	๓๓ คน
๙. เมืองซัคเคเชวัน	๓๖ คน
๑๐. เมืองยูคอน (อาณาเขต)	๑ คน

รัฐมนตรี (Ministry)

ตามกฎหมาย บี. เอ. เอ. มีคำปรารภว่า ได้รวมหัวเมืองต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของรัฐ ทั้งนี้เพราะรัฐธรรมนูญของแคนาดามีหลักการอย่างเดียวกับของสหราชอาณาจักร คือว่า หลักการอันสำคัญเป็นหลักการที่ความรับผิดชอบของสมาชิกผู้แทนราษฎรทุกคน ที่มีราษฎรเลือกตั้งเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นได้บัญญัติไว้ว่า ให้มีคณะของมนตรีที่จะช่วยแนะนำรัฐบาลแคนาดา ซึ่งเป็นของมนตรีของพระมหากษัตริย์สำหรับแคนาดา บุคคลผู้เป็นสมาชิกของมนตรีได้เลือกและเสนอมาโดยผู้ดำรงราชการแคนาดา จึงเห็นว่าการรับผิดชอบ

ของรัฐบาลความตายย่อมขึ้นอยู่กับคณะบุคคลคือของมนตรีคังถ่วงแล้ว ถึงหากจะไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้แต่ก็ไปโดยพฤตินัย ของมนตรีเท่ากันมีหน้าที่เป็นรัฐมนตรีอย่างไม่มีหน้าที่อะไรอื่น ซึ่งก็เป็นของแปลกในเรื่องการปกครองประชาธิปไตยอย่างที่ยังถูกทำให้ได้แก่ความตายที่พรรคการเมืองพรรคใดมีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรย่อมได้เป็นรัฐบาล หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีเลือกนักการเมืองอื่น ๆ เป็นรัฐมนตรี ตามธรรมเนียมผู้ดำรงราชการเป็นผู้เลือกนายกรัฐมนตรี แต่ก็เลือกหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรนั่นเอง

รัฐมนตรีมีสิทธิจะลาออกในเวลาใด ๆ ก็ได้ ถ้าเขาเห็นว่ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับคณะรัฐมนตรี เพราะว่าคณะรัฐมนตรีทั้งชุดต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันอย่างไรก็ดี ความสัมพันธ์ระหว่างคณะรัฐมนตรีกับสภาผู้แทนราษฎรนั้น ย่อมต้องมีอยู่เสมอในระหว่างบริหารราชการ คือคณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบปฏิบัติตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ออกประกาศใช้ไปแล้ว พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เป็นของรัฐบาลย่อมเสนอต่อสภาผู้แทนโดยรัฐมนตรีแต่ละคนมีสิทธิที่จะกระทำได้ พระราชบัญญัติของรัฐบาลถ้าไม่ได้เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องถอนออกไป และเป็นการแสดงว่ารัฐมนตรีนั้นหย่อนความเชื่อถือในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ควรที่จะต้องพิจารณาตัวเองได้ก็ต้องลาออกไป ถ้าเป็นพระราชบัญญัติสำคัญเป็นส่วนรวมของรัฐบาลแล้ว ถ้าแพ้ก็ต้องลาออกทั้งชุด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีสิทธิเสนอพระราชบัญญัติได้ รัฐมนตรีคนใดที่มาจากหัวเมืองโดยยังต้องรับผิดชอบทั้งในทางสภาผู้แทนราษฎรและต่อผู้ดำรงราชการด้วย นี่เป็นแบบฉบับอันหนึ่งของประชาธิปไตยที่ควรศึกษา

อธิปไตยของ สหราชอาณาจักร แห่ง บริเตนใหญ่และ ไอร์แลนด์ ยัง คง เป็น อธิปไตยเหนือความตายอยู่อย่างเดิม แต่ไม่ไปเกี่ยวข้องกับกฏการปกครองหรือนิติบัญญัติแต่ประการใด เป็นเพียงว่าพระมหากษัตริย์ทรงเสวยราชย์แต่มิได้ปกครอง (The King reign but he does not rule) ผู้ดำรงราชการก็ได้ทรงอำนาจหรือปกครองแต่ประการใด เป็นเพียง

ประมุขให้คำแนะนำเท่านั้น เป็นเพียงผู้นำพระราชหัตถเลขาของพระมหากษัตริย์มาสู่สภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตามความขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างบริเตนกับคานาดาเกี่ยวกับการพาณิชย์ การเดินเรือในน่านน้ำทะเลและการพิทักษ์ตราศุลกากร ฉะนั้นจึงต้องตั้งทูตประจำระหว่างสองประเทศนี้ไว้ ทั้งนี้เพื่อความกลมเกลียวในปัญหาต่าง ๆ ที่จะพึงบังเกิดขึ้น แต่การค้าการพาณิชย์ การเดินเรือทะเล คานาดามีสิทธิเต็มที่ที่จะติดต่อกับต่างประเทศได้ตั้งแต่วันนี้

๓. สถานิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎร

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ความสำคัญย่อมขึ้นอยู่กับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าราษฎรเมื่อปกครองตนเองแล้ว ก็จำเป็นต้องเลือกบุคคลที่ตนเห็นว่าดีสมควรมานั่งในสภาเพื่อบริหารประเทศชาติแทนตน จึงเห็นว่าการตัดสินใจดังกล่าวของราษฎรทั่วไปย่อมจะพึงบังเกิดขึ้นในเวลาที่มิใช่ "การเลือกตั้งทั่วไป (General Election)" การเลือกตั้งทั่วไปในราชอาณาจักรจะได้ผู้แทนราษฎรมาจากหัวเมืองต่าง ๆ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมสิ้นสุดลงดังนี้ คือ—

- ๑. ตาย
- ๒. ลาออก
- ๓. ยอมรับตำแหน่งเป็นข้าราชการในทบวงกรมการเมืองต่าง ๆ

สมาชิกภาพอยู่ได้เพียง ๕ ปี ตามกฎหมาย บิ. เอน. เอ. เว้นแต่มีการยุบสภาทุก ๆ ๕ ปีจะมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งหนึ่ง หรือในกรณียุบสภา ก็มีการเลือกตั้งทั่วไปเช่นกัน

ที่เรียกว่า มีการเลือกตั้งทั่วไปนั้น หมายความว่าผู้ดำรงราชการมีอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยเหตุผลว่า บางคราวรัฐบาลแพ้เสียงในสภาอันแสดงว่าขาดความไว้วางใจในสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลต้องลาออกหรือว่าเสนอขอให้ผู้ดำรงราชการยุบสภาเสียเพื่อเลือกตั้งกันใหม่ จะได้เสียงข้างมากของตนเข้ามานั่งในสภา แต่ในกรณีนี้ผู้ดำรงราชการมักไม่ค่อยจะทำ เพราะเห็นว่าเมื่อรัฐบาลแพ้แล้ว ก็ควรจะลาออกเสีย เพื่อเปิดทางให้

คณะพรรคการเมืองอื่นเข้ามาบริหารประเทศใหม่ เพื่อแสดงว่าสถาบันประชาธิปไตยจะมีมั่นคง
 สมัยก่อน^๕พระมหากษัตริย์แห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์ตั้งปลดศรีชุมชนศรีได้โดยพระองค์เอง แต่
 เดียวนี้ไม่มีอำนาจนั้นอยู่แล้ว ต้องเป็นไปตามแบบฉบับแห่งประชาธิปไตย

การเสนอร่างกฎหมายในสภา

มาตรา ๕๓ ของกฎหมาย บี. เอน. เอ. กล่าวว่า “กฎหมายงบประมาณก็ดี
 กฎหมายเกี่ยวกับรายได้แผ่นดินก็ดี กฎหมายเกี่ยวกับการเก็บภาษีก็ดี ย่อมต้องเสนอต่อสภาผู้แทน
 ราษฎรก่อนอื่น” แปลว่ากฎหมายเกี่ยวกับการเงินแล้ว ต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนอื่น
 ส่วนกฎหมายอื่น ๆ จะเสนอจากวุฒิสภาหรือจากสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ แล้วแต่จะเสนอสภาไหน
 ก่อนหลัง แต่จะออกเป็นกฎหมายไว้บังคับแล้วนั้น ต้องผ่านทั้ง ๒ สภาตามแบบของอังกฤษ เมื่อ
 ผ่านทั้งสองสภาแล้วก็ยังเป็นกฎหมายสมบูรณ์ เมื่อผ่านแล้ว ก็เสนอไปยังผู้ดำรงราชการเพื่อขอ
 ความเห็นชอบยินยอมอันเป็นไปในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษ เพราะว่า
 ความตายยังคงมีการผูกพันทางปกครองอยู่กับอังกฤษ แต่ว่าทางอังกฤษจะยับยั้งกฎหมายคามาคา
 ได้เพียง ๒ ปีเท่านั้น แต่มีน้อยครั้งที่สุด ในกรณีที่มีการยับยั้งครั้งหนึ่งใน ค.ศ. ๑๘๗๘ แต่
 ต่อมา ก็ได้มีการปกครองสมบูรณ์เป็นประชาธิปไตยของตนเอง ก็ไม่ต้องผูกพันกับอังกฤษ
 ในเรื่องสภาการเมืองอย่างแต่ก่อน

๔. การศาล

กฎหมาย บี. เอน. เอ. ได้มีบทบัญญัติไว้ว่า “การปกครองเกี่ยวกับความ
 ยุติธรรมที่จะให้แก่ชาวคามาคานัน ย่อมตั้งศาลชั้นท่งศาลอาญา ศาลแพ่ง ตลอดจนกระบวน
 การยุติธรรมอื่น ๆ เช่นวิธีพิจารณาความอาญา วิธีพิจารณาความแพ่ง” นี้แสดงว่า การศาล
 ย่อมตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย ศาลเป็นหลักประกันความยุติธรรมให้แก่ประชาชน
 พลเมืองทั่วไป นับว่าเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้อง มิใช่เผด็จการหรืออยู่ในอาณัติของต่างประเทศ

ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษา อันเป็นเพียงพิธีการแต่ในนามเท่านั้น การจะมีศาล การจะ เป็นผู้พิพากษา นั้นย่อมมีข้อปฏิบัติ กันในแนวของกรอบแห่งคัมภีร์ กฎหมาย โดยถูกต้องอยู่ แล้ว ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้มีอำนาจพิเศษสำหรับเรื่องนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตามการศาลของ กานาคามีมากและมีเป็นลำดับตั้งแต่ศาลต่ำ ศาลกลาง และศาลสูง (ฎีกา) นับว่าการศาลของ กานาคาเดิมแบบเดียวกับของอังกฤษ เงินเดือนผู้พิพากษามีพอสมควรไม่มากเกินไป หรือค่า เงินไป มีพอสมควรผู้ให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนพลเมืองผู้เดือดร้อน ผู้พิพากษาต้องเป็น บุคคลที่มีความรู้ดีในทางกฎหมาย มีมนุษยธรรมสูง มีความประพฤติดีงามเป็นที่เชิดชอของ ประชาชนได้

ผู้พิพากษาชั้นสูงสุดผู้สำเร็จราชการถอดถอนได้ แต่ต้องเสนอให้วุฒิสภาและ สภาผู้แทนราษฎรทราบก่อน จะทำการถอดถอนโดยไม่เสนอให้สภาทั้งสองทราบไม่ได้ ต้อง เสนอก่อนจึงจะกระทำได้ เพราะถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ จึงเห็นว่าศาลมีเกียรติและเป็นแห่ง แห่งความยุติธรรม ในระบอบประชาธิปไตย ส่วนผู้พิพากษาชั้นสามัญ เช่นผู้พิพากษาตำบล หัวเมือง ไม่ต้องเสนอสภาทั้งสอง เพียงมีกรณีแล้วผู้สำเร็จราชการมีอำนาจทำการถอดถอนได้ การศาลของกานาคานับว่าดีพอใช้ แต่ยังไม่ถึงขนาดของอังกฤษ ทั้งนี้เพราะหลายอย่างจะต้องผูก พันอยู่กับอังกฤษ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากประวัติศาสตร์รัฐธรรมนูญของกานาคาอันแบ่งออก เป็น ๒ ยุค กล่าวคือ

ยุคที่หนึ่ง (ค.ศ. ๑๕๓๔-๑๗๕๕-๖๐) ยุคนี้เป็นยุคที่ฝรั่งเศสมีอำนาจมากใน กานาคา ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์พระมหากษัตริย์มีอำนาจกว้างขวางที่จะออกกฎหมายเอง ได้ แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหารได้ มีอำนาจเท่าของเดียวกับพระมหากษัตริย์แห่ง ประเทศฝรั่งเศส ในยุคนี้ฝรั่งเศสกับอังกฤษยังชิงดีกันทั้งในทางการค้าและทางการเมืองด้วย จน ต่อมาฝรั่งเศสก็เสื่อมถอยอำนาจลงโดยลำดับอังกฤษไม่ได้ อำนาจของฝรั่งเศสก็เสื่อมถอย

ยุคที่สอง (ระหว่าง ค.ศ. ๑๗๕๕-๖๐-๑๗๖๓-๔) ยุคนี้เป็นยุคทหาร เมื่อ อังกฤษได้กานาคาโดยสมบูรณ์แล้ว ใน ค.ศ. ๑๗๖๐ ก็ใช้การปกครองแบบทหาร (Régime Militaire) สมัยนั้นนักเขียนบางคนหาว่าอังกฤษใช้อำนาจรุนแรงมาก แต่ความจริงแล้วอำนาจ ต่าง ๆ และการปกครองของอังกฤษ ใช้ตรงข้ามกับที่นักเขียนเขียนไว้ กล่าวคือเป็นการปกครองที่ เรียกว่าอ่อนโยนนั่นเอง

คานาดาเป็นของอังกฤษโดยสัญญาปารีส (Treaty of Paris) ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๗๖๓ ซึ่งยังผลให้ฝรั่งเศสต้องออกจากคานาดาในเวลา ๑๘ เดือน

ยุคที่สาม (ระหว่าง ค.ศ. ๑๗๖๓-๔ ถึง ๑๗๗๔) ยุคนี้เป็นยุคหัวเฉียดหัวค่อ คือเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ค.ศ. ๑๗๖๓ ได้มีประกาศพระบรมราชโองการว่า พระมหากษัตริย์ฝรั่งเศส รัฐบาลควิเบก (Quebec) เมื่อควิเบกเป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งในคานาดา แต่ขณะนั้นอังกฤษ ยังได้คานาดาไม่หมด และเมื่อตั้งรัฐบาลแล้ว ก็แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการดูแลควบคุมรัฐบาลด้วย นอกจากนั้นยังมีคณะกรรมการซึ่งเลือกจากข้าราชการผู้ทรงคุณวุฒิในทางราชการตั้ง ๔ คนเป็นองคมนตรี พวกที่ถือศาสนาโรมันคาทอลิกเป็นองคมนตรีไม่ได้ เพราะพวกนี้โดยมากเป็นพวกฝรั่งเศส และตั้งผู้สำเร็จอีก ๘ คนเป็นองคมนตรีซึ่งเลือกจากบุคคลที่ทรงคุณวุฒิและเป็นบุคคลที่มั่งมี รวมเป็น ๑๒ คน ดำหรับเป็นคณะองคมนตรีมีอำนาจออกกฎหมาย ข้อบังคับ ทุกอย่างในนามของพระเจ้าชาติ ๒ แห่งประเทศอังกฤษ จะตั้งศาลหรือทำอะไรต้องผ่านที่ประชุมองคมนตรีก่อน แล้วองคมนตรีต้องเสนอให้ผู้สำเร็จราชการทราบอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงจะเป็นการงานขึ้นได้ ปฏิบัติได้ องคมนตรีอยู่ใต้อำนาจของผู้สำเร็จราชการ ในยุคนี้การปกครองของคานาดายุ่งมาก เพราะกระทบกระทั่งกันหลายฝ่ายด้วยกัน จึงเรียกว่าเป็นระยะหัวเฉียดหัวค่อ

ยุคที่สี่ (ระหว่าง ค.ศ. ๑๗๗๔-๑๗๘๑) ยุคนี้การเมืองคานาดาอยู่ในลักษณะผันผวนอีก ประชาชนที่พูดภาษาอังกฤษนับถือโปรเตสแตนต์และประชาชนที่พูดภาษาฝรั่งเศสนับถือโรมันคาทอลิกเกิดแก่งแย่งแ่งแ่งมีความคิดเห็นในทางการเมืองขัดแย้งกันอย่างหนัก จนไม่สามารภที่จะเปิดสภาได้ พระมหากษัตริย์จึงได้ทรงแต่งตั้งคณะบุคคลที่อยู่ในหัวเมืองต่าง ๆ ไม่เกิน ๒๓ คน แต่ไม่น้อยกว่า ๑๘ คน ให้เป็นผู้มีอำนาจที่จะออกกฎหมายเพื่อความสงบสุขและสวัสดิภาพในการปกครองให้ตั้งตาม โดยการยินยอมของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระมหากษัตริย์อาจจะไม่อนุญาตให้ใช้กฎหมายที่คณะบุคคลเหล่านั้นออกไปก็ได้ โดยทรงยับยั้งเสีย ในยุคนี้การขัดแย้งระหว่างประชาชนฝรั่งเศสและประชาชนอังกฤษได้เป็นไปอย่างมากมาย เพราะเกี่ยวกับการแย่งอำนาจซึ่งกันและกัน แต่เมื่อคณะบุคคลเหล่านี้ได้มาดำเนินการบริหารประเทศแล้ว ความตึงเครียดก็ค่อย ๆ คลายลงไปโดยลำดับ และประชาชนคานาดาที่พูดภาษาอังกฤษ ได้มีสิทธิพลอยู่เรื่อย ๆ จนในที่สุดต้องแยกคานาดาเหนือและคานาดาใต้ออกเป็นพวก ๆ

ยุคที่ห้า (ระหว่าง ค.ศ. ๑๗๙๑-๑๘๔๑) ในยุคที่ห้านี้ได้ออกกฎหมายแคนาดา หรือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๗๙๑ (Canada or Constitution Act 1791) ได้บัญญัติ แคนาดาใต้และแคนาดาเหนือให้มีสภาของตนเองแต่ละภาค แต่ในยุคนี้ผู้สำเร็จราชการไม่มีส่วน ในการปกครองอย่างแท้จริง เป็นเพียงผู้สนองรับกฎหมายเท่านั้น แต่พอมาถึง ค.ศ. ๑๘๓๗-๘ ได้เกิดการรบกันแต่ไม่สำเร็จ เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไปอีก หอดอคเคอแฮมได้เป็นผู้ สำเร็จราชการและได้ทำการรวมแคนาดาเป็นสหรัฐ (Union of the two Canada)

ยุคที่หก (ระหว่าง ค.ศ. ๑๘๔๑-๑๘๖๗) ยุคนี้เกิดมีกฎหมายรวมแคนาดาเรียกว่า Union Act 1840 ยังผลให้แคนาดาเหนือแคนาดาใต้รวมกันเป็นสหรัฐ เป็นรัฐเดียวกัน มีผู้สำเร็จราชการ องค์มนตรี และสถานนิติบัญญัติมาเป็นกลุ่มองค์การบริหารประเทศ พระ มหากษัตริย์ยังทรงแต่งตั้งคณะบริหารประเทศปกครองแบบที่เรียกว่า Home Administration อันเป็นแบบที่อังกฤษได้ให้การปกครองในเมืองซันต่า ๆ เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ที่รัฐ ภายปกครองตนเอง

ยุคที่เจ็ด (ระหว่าง ค.ศ. ๑๘๖๗-๑๙๑๗) ยุคที่เจ็ดนี้แคนาดาได้เป็น โคมินเียน คือประเทศราชปกครองตนเองเรียกว่า (Mistress in her own house) มีอำนาจเต็มที่ทั้งภายใน ประเทศและนอกประเทศใน ค.ศ. ๑๘๘๗ แคนาดาได้อำนาจมากจนถึง ค.ศ. ๑๘๘๘ ได้ขอ อดกาห์สูงสุดการให้ดำรงกับประเทศอังกฤษ และเมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่งแคนาดาได้เข้าร่วมกับ ฝ่ายสัมพันธมิตร และเมื่อสงครามสงบลงแล้ว ก็ได้ร่วมสัญญาตั้งบังคับด้วยประเทศหนึ่ง และมี ส่วนเป็นสมาชิกในสันนิบาตชาติ League of Nations และบังคับแคนาดามีสิทธิเต็มที่ปกครองตนเอง ดำเนินกิจการภายในและต่างประเทศด้วยตนเอง แต่เป็นฝ่ายอังกฤษเสมอ ถือเป็นประเพณี นิยมของแคนาดาที่จำต้องถือตามหลักการของอังกฤษ รัฐธรรมนูญของแคนาดาได้ยึดเขียน ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแบบเดียวกับของประเทศอังกฤษ ซึ่งยึดกับของสหรัฐอเมริกาที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ฉะนั้นแคนาดาจึงเดินนโยบายอะไรก็ยอมปรึกษาอังกฤษเข้าข้าง อังกฤษเสมอเพราะถือกันว่าเป็นแม่บทใหญ่ของตนจนตราบเท่าทุกวันนี้.

(จากเรื่อง The Canadian Constitution inform and in fact ของ William Revwid)

LIART

อยากมีความรู้ ข่าวสารการเมืองให้กว้างขวาง
ต้องอ่านรัฐสภาสาร

P

"Pilot 99"

ปลอกทอง

ราคา 140 บาท

สำนักงานวิทยุไปรษณีย์

ปากกาน้ำเขียน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพียง ๕ นาทีเท่านั้น เสื้อผ้าของท่านจะขาวสะอาด

โดยใช้เครื่องซักผ้าไฟฟ้า A. E. G.

ทุนแรง - เวลา - ค่าใช้จ่าย

และ

บริการให้เรียบร้อย

ชมและคิดค่อที่

การไฟฟ้ากรุงเทพ กองการค้าและพัสดุ โทร. ๒๒๐๐๐

เยี่ยมที่สุด คือ
สุรา “แม่โขง”

ดีที่สุดใน คือ
สุรา “กวางทอง”

LI RT

**ฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน
มั่นคง ปลอดภัย
เพราะรัฐบาลเป็นประกัน**

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่ทั่วทั้งแดน ถนนหลวง พระนคร
โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๖๖๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

นาวาอากาศเอก เลื่อน พงษ์โสภณ ผู้อำนวยการ

LIERT

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎรกล่าวเปิดประชุม และได้ให้นายเฉลิม ศรีสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๓ (สมุทรสาคร) ซึ่งยังมีได้ปฏิญาณตน ปฏิญาณตนต่อที่ประชุมคามรัฐธรรมนุญ

ครั้นแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้แจ้งเรื่องต่อที่ประชุมดังต่อไปนี้

๑. เนื่องในการประสูติสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าราชริศา ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นสักขีพยานกับประธานองคมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเสนาธิการพระราชวัง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ประสูติสมเด็จพระเจ้าฟ้าราชริศาแล้ว เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๐ เวลา ๒๓.๐๓ นาฬิกา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือกราบบังคมทูลถวายพระพรในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้รับพระราชหัตถ์เสนาตอบขอบใจมาแล้วที่ประชุมรับทราบ

LIART

๒. ได้รับหนังสือจากสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ซึ่งสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ ได้รอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ รวม ๑๒ ท่าน คือ

๑. พลเอก มังกร พรหมโยธี
๒. พลเอก หลวงสวัสดิ์คิดรยุทธ
๓. พลโท บุญญิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๔. พลตรี ศิริ สิริโยธิน
๕. พลเอก เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทันท์ยุทธกิจ
๖. นายพลตำรวจตรี งามาย อุทยานานนท์
๗. พระยาดีศพลัทธิธรรมประคัลภ์
๘. พันโท เผ่าชัย บุพพระถังกร
๙. พลโท ประยูร ภมรมนตรี
๑๐. พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวชยันต์รังษัตยชัย
๑๑. พลตรี เฉลิม พงศ์สวัสดิ์
๑๒. จอมพล ป. พิบูลสงคราม

และได้รับหนังสือจากพระยาบริษัทเวชการ สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ รอลาออก
จากตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ที่ประชุมรับทราบ

๓. มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพระยาบริษัทเวชการ เป็นองค
มนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ที่ประชุมรับทราบ

๔. ได้รับหนังสือจากกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ศกนี้ แจ้งว่า ศาล
ฎีกาได้พิจารณาคัดค้านการเลือกตั้ง ระหว่าง นายประภัศร์ ชารากด และนายไพศาล บันดิทธิ
ผู้ร้อง ได้รอลาออกจากการสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ของ พลโท ประยูร
ภมรมนตรี และศาลฎีกาได้ชี้ขาดคดีว่า การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรในเขต

๒. ได้รับหนังสือจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ซึ่งสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ ได้ขอตาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ รวม ๑๒ ท่าน คือ

๑. พลเอก มังกร พรหมโยธี
๒. พลเอก หลวงสวัสดิ์คีรีศรี
๓. พลโท บุญญิต์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๔. พลตรี ศิริ สิริโยธิน
๕. พลเอก เกา เพียรเลิศ บริรักษ์ยุทธกิจ
๖. นายพลตำรวจตรี งามาย อุทยานานนท์
๗. พระยาตักพัตร์ธรรมประคัลภ์
๘. พันโท เผ่าชัย บุพพระถึกร
๙. พลโท ประยูร ภมรมนตรี
๑๐. พลอากาศโท มณี มหาสันตนะ เวชยันต์รังสฤษฏ์
๑๑. พลตรี เฉลิม พงศ์สวัสดิ์
๑๒. จอมพล ป. พิบูลสงคราม

และได้รับหนังสือจากพระยาบริรักษ์เวชชการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ขอตาออก
จากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ที่ประชุมรับทราบ

๓. มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพระยาบริรักษ์เวชชการ เป็นองค-
มนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ที่ประชุมรับทราบ

๔. ได้รับหนังสือจากกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ค.ศ. นี้ แจ้งว่า ศาล
ฎีกาได้พิจารณาคดีคัดค้านการเลือกตั้ง ระหว่าง นายประภัสร์ ชารากุด และนายไพศาล บันดิกขิ
ผู้ร้อง ได้ร้องคัดค้านการสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ของ พลโท ประยูร
ภมรมนตรี และศาลฎีกาได้ชี้ขาดคดีนี้ว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขต

จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะพ่อโท ประยูร ภมรมนตรี ได้เป็นไปโดยมิชอบ เพราะพ่อโท ประยูร ภมรมนตรี ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้ สมควรให้มีการเลือกตั้งใหม่ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๘ ศาลฎีกาตั้งให้มีการเลือกตั้งใหม่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ดำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ คน แทนพ่อโท ประยูร ภมรมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ต่อจากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายวรศักดิ์ นิมานนท์ (เชียงใหม่) และนายเทวัญ ลิปตพัลลภ (กาฬสินธุ์) เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดินให้เหมาะสมแก่ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น

๑. เด็กจำกัดการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อการถือกรรม
๒. ขยายปริมาณที่ดินที่พึงถือกรรมสิทธิ์ในการปลูกอาคารบ้านเรือนอยู่และประกอบธุรกิจอื่นได้
๓. ให้สิทธิแก่ราษฎรในการที่จะเช่าจับจอง ที่ดินซึ่งเป็น ที่รกร้างว่างเปล่าให้สะดวกยิ่งขึ้น
๔. คืนสิทธิที่ดินที่ตกเป็นของรัฐตามกฎหมายให้เจ้าของได้รับไป

ได้มีทั้งรัฐมนตรีและสมาชิกได้อภิปรายคัดค้านและสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ตามลำดับ ในข้อค้านนั้นมีสาระสำคัญว่า ถ้ายกเลิกการจำกัดการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อการถือกรรม นั้น จะทำให้ราษฎรมีความเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น เพราะนายทุนก็จะหาโอกาสจับจองที่ดินเพียงคนเดียว กสิกรไม่มีทางจะจับจองได้ ที่จำกัดไว้ก็เพื่อช่วยกสิกร แต่ถ้ายุคใดมีความสามารถและมีปัจจัยที่จะทำให้ที่ดินให้เป็นประโยชน์ได้มากกว่ากำหนดก็สมควรยกเว้นข้อบังคับงานเจ้าหน้าที่ขอมีที่ดินเกินกว่าที่กำหนดได้ ส่วนการห้ามจับจองที่ดินก็มีได้ห้ามหวงเฉย ให้จับจองได้ แต่ที่ต้องให้

ขออนุญาตก็เพราะถ้าจะปล่อยให้ราษฎรจับของได้โดยไม่มีเหตุอันนั้น ก็จะทำให้ป่าไม้และทรัพย์สินของชาติอื่น ๆ เสียหายไป เช่นพอใจที่ใดก็จับของหักร้างทางป่าทำประโยชน์ไปเกิดไม่พอใจก็เลิกร้างไปจับที่อื่น ๆ ต่อไป เช่นนี้ย่อมจะทำให้ป่าไม้อันเป็นทรัพย์สินของประเทศเสียหาย เป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติด้วย จึงจำเป็นต้องมีวิธีการต้องขออนุญาตเสียก่อน ทั้งได้ยกตัวอย่างของประเทศใกล้เคียงเช่นไทย ซึ่งแสดงว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เดิมนั้นเป็นการเหมาะสมแล้ว ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อภิปรายชี้แจงเพิ่มเติมถึงความไม่เหมาะสมของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะตามประมวลกฎหมายที่ดินนั้นเป็นผลตั้งอยู่แล้ว ปรากฏว่าในจังหวัดต่าง ๆ ได้มีการจับของที่ดินไปแล้วถึงแปดแสนไร่เศษ อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลา เพราะมีความจำเป็นในทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นที่เรียบร้อยอยู่หลายประการ

เมื่อได้มีการอภิปรายจนหมดประเด็นแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติไม่รับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายปฏิ เป็ดียนสายดีบ (พังงา) และนายศตวงค์ พุทรวัดษา (ภูเก็ต) เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า โอบุค้ำบดเกาะยาวน้อยและตำบลเกาะยาวใหญ่ กิ่งอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ไปขึ้นกับอำเภอถดาง จังหวัดภูเก็ต เพื่อความสะดวกของประชาชน

นายพดด้วงเอก เฒ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้อภิปรายชี้แจงเป็นใจความสำคัญว่า โดยหลักการแล้ว ประชาชนในท้องที่หนึ่งจะไปทำมาค้าขายหรือสัญจรไปมาโดยทั่วราชอาณาจักร มิได้มีกฎหมายใดบังคับมิให้ประชาชนในตำบลเกาะยาวจังหวัดพังงา ไปจังหวัดภูเก็ต ผู้ใดจะไปไหนก็ย่อมไปได้ แม้การติดต่อในทางราชการ ทางราชการก็ได้ตั้งเป็นกิ่งอำเภอ เรียกว่ากิ่งอำเภอเกาะยาว ทั้ง ๆ ที่ประชาชนทั้งตำบลเกาะยาวมีประมาณ ๕ พันคน ก็นับว่าอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมากอยู่แล้ว แต่มติของสภานิติบัญญัติ

สภาจังหวัดพังงาซึ่งมีสมาชิกสภา ตำบลเกาะยาว เป็นสมาชิกอยู่ ก็มีมติว่าสมควร ขึ้นอยู่ใน จังหวัดพังงาตามเดิม จึงคงให้อยู่ในจังหวัดพังงา

ได้มีสมาชิกอภิปรายสนับสนุนผู้เสนอ และคัดค้านในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการที่จะเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ต จนหมดทุกประเด็นแล้ว

โดยที่ได้มีผู้เสนอให้ยกเอาเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา และที่ประชุมได้ลงมติให้ยกเอาเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป.

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๑๕ นาฬิกา

เจริญ ปัทมโร

(นายเจริญ ปัทมโร)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Δ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๐๐

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

(ต่อ)

นายทองคำ อิศราธิวัน (เชียงใหม่) : ความจริงสมาชิกในสถาบันสูงสุดของชาติไม่น่าจะเข้าใจใจใจตัวเอง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่ว่านายทอง กั้นทวารม แห่งจังหวัดแพร่ เสนอขณมานันเพื่อจะให้ยุติของครุฑม ฯ ตกไปต่างหาก จริงอย่างที่ท่านประธาน ฯ พูดของท่านถูก ยุติของท่านยังไม่ได้เข้ามา เป็นความจริง ข้าพเจ้าขอสมมุติว่าท่านทำถูก เป็นความจริง แต่ที่ข้าพเจ้าอยากจะขอร้องว่าตามยุติของครุฑม ฯ เสนอขณมานันข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย

LI RT

เพราะข้าพเจ้าผู้หนึ่งเช่นเดียวกับของนิติของครุฑิม ๆ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๖ บังไว้ชัดแจ่มแจ่มแจ่มอยู่แล้ว หลังจากเดือกตั้งแล้วภายใน ๘๐ วันก็มีการประชุมครั้งแรก ท่านสมาชิกผู้เกียรติทุกท่านด้วยกันยังเข้าใจใจใจเราและไม่เข้าใจใจว่าที่เราประชุมนี้ว่าเป็นสมัยอะไร นี่ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ แม้แต่ระเบียบการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นสมัยสามัญอย่างคนอื่นเข้าใจแล้ว ทำไมสภาผู้แทนราษฎรทำไมท่านไม่ลงได้ นี่ข้าพเจ้าขออ่านระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๐๐ คือฉบับ ชุดที่ ๒ (ครั้งแรก) วันที่หกสิบที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๐๐ ถ้าเป็นสมัยวิสามัญอย่างสมาชิกคนอื่นเข้าใจ ทางสภาผู้แทนราษฎรต้องลงมติ นี่ท่านดวงเดือครั้งแรก นี่จะให้เข้าใจอย่างไร ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นครั้งแรก ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๖ แล้ว แต่ที่เรากำหนดแล้วหรือยังสมัยประชุมสามัญครั้งแรกกำหนดหรือยัง นี่ยังไม่ได้กำหนดเลย ซึ่งเราจะได้กำหนด ความจริงท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ท่านควรจะกำหนดก่อน ถ้าจะไปแล้วนิติที่ท่านเสนอเข้ามาในระเบียบวาระฉบับนี้ วันที่กำหนดสมัยประชุมท่านควรจะกำหนดก่อนตั้งกรรมาธิการอีก นี่ข้าพเจ้าขอชี้ให้ท่านทราบ ท่านควรจะกำหนดวันประชุมเสียก่อนสมัยสามัญ แล้วถึงมาตั้งเดือกรรมาธิการตามหลังจึงจะถูก นี่ท่านบกพร่อง ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชี้ว่าเท่าที่นิติของนายทิม ภูริพัฒน์ เสนอมานั้นถูกแล้ว วันที่ความจริงไม่ควรจะมาตั้งกรรมาธิการเรายังไม่มีสมัยประชุมสามัญเลย ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ยังไม่ได้ประชุมสมัยสามัญยังไม่ได้กำหนด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ COMPROMISE ขอประนีประนอมกับท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ของข้าพเจ้า ท่านจะถอนเอานิติของท่านออกไปเสียได้ไหม วันที่จะแต่งตั้งกรรมาธิการ ซึ่งหมายความว่าต่อไปท่านจะถอนออกไปเสียก่อนจะได้ไหมเมื่อถึงคณนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอลาเสียก่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอชี้ยืนยันว่าสมาชิกหลายท่านที่ยังเข้าใจว่าสมัยเป็นสมัยสามัญไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้าก็ขอชี้ยืนยันระเบียบวาระของสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในมือของท่าน ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็ขอให้สภานัดวันนัดว่า จะเอาความนิติของนายทิม ภูริพัฒน์ หรือเป็นอย่างอื่น ท่านประธาน ๆ ท่านควรจะตั้งประเด็นถามได้แล้ว ท่าน นี่ข้าพเจ้าขอชี้คำอธิบายของข้าพเจ้า

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความจริงระเบียบวาระนั้นเดี๋ยวนี้นานแล้ว แต่บัดนี้ก็ได้มีพระราชกฤษฎีกาที่จะเปิดสมัยประชุมแล้ว เพราะฉะนั้นคงกรมการไปก็คงไม่ได้ทำงาน ทั้งนี้เมื่อพูดถึงว่ารายงานการประชุมนี้ใครจะทำ ผมคิดว่าในสมัยเริ่มแรกนี้ การประชุมวันแรกนั้นยังไม่มามีรัฐบาล ก็ไม่สามารถที่จะตั้งกรมการได้ เพราะฉะนั้นจะขอยืนยันว่า โทษ ๆ ก็ผ่านมาแล้ว แล้วก็จะเปิดสภาอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจะตั้งหรือไม่ตั้ง ทางรัฐบาลเองก็ไม่ชัดเจน

นายชาติ วัฒนางกูร (เพชรบุรี) : กระผมเห็นว่าการประชุมวันนี้เป็นของสำคัญ เพราะเหตุว่าเวลานี้เรายังได้เถียงกันอยู่ว่า การที่เราประชุมกันอยู่เป็นการประชุมที่เรียกว่าการประชุมอย่างไร มีหลาย ๆ ท่านอภิปรายไปในทำนองว่า การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนั้นมีการประชุม ๓ อย่างคือ ครั้งแรก แล้วก็ตามด้วยแต่ครั้งต่อมา แต่สำหรับกระผมเห็นว่าการประชุมของสภานั้นมีอยู่ ๒ อย่างเท่านั้น คือตามด้วยแต่ครั้งต่อมา เพราะฉะนั้นก่อนที่เราจะผ่านไป เรื่องตั้งกรมการหรือไม่ตั้งอะไรนั้น ก็อยากจะให้สภานิติบัญญัติว่า การประชุมครั้งแรกอย่างนี้ เราจะตัดสินกันว่าเป็นการประชุมตามด้วยหรือว่าเป็นครั้งแรก ให้ได้ชัดชัดชัดชัด เพื่อจะได้เป็นที่ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติกันต่อไปในภายหน้าด้วย ถ้าพิจารณาตามข้อบังคับตามที่ได้เรียนชี้แจงให้ทราบเมื่อครั้งแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าการประชุมตามด้วยนั้นอยู่ ๒ อย่างคือสมัยแรก ซึ่งที่ใดเรียนว่าเป็นสมัยที่เราจัดประชุมนี้แต่ก็ สมัยตามด้วยประจำปีนั้นก็จัดแต่สภาจะกำหนดต่อไป ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๕๘ บรรทัดสุดท้ายที่ว่า วันเริ่มสมัยประชุมตามด้วยประจำปีท่านให้สภากำหนด นี่หมายความว่า การประชุมตามด้วยประจำปีนั้นสภาเป็นผู้กำหนด แต่การประชุมตามด้วยสมัยแรกซึ่งเรากำหนดประชุมกันอยู่ทุกวันนี้ ก็เป็นเรื่องที่พระมหากษัตริย์ทรงโปรดเกล้า ๆ เรียกประชุม เพราะฉะนั้นการประชุมนี้แหละเราเรียกว่าตามด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อให้ได้ชัดชัดชัดไป กระผมเห็นว่าควรตัดสินกันในปัญหาให้ตกลงกันเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเรื่องนี้เราได้อภิปรายกันมาเป็นเวลานานแล้ว พอจะเข้าใจกันได้แล้ว จึงอยากจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าเราควรจะมีข้ออภิปรายแล้วลงมติได้หรือยัง

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือเรื่องนี้มีผู้เข้าใจผิดอยู่มากครับ อย่างคุณอะไรแห่งจังหวัดเพชรบุรีที่ปรีปรายเมื่อถกกันก็เข้าใจผิดอยู่ว่า การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมสามัญครั้งแรก ซึ่งท่านต้องอ่านคู่มือครั้งแรก โปรครรณาทัดถนัดอ่านคู่มือที่ใหม่ว่าการประชุมสามัญครั้งแรก การประชุมสามัญแรกมันมีอยู่อย่างนั้นไม่มีคำว่าสามัญ แล้วที่สำหรับเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงไว้แล้วว่า การประชุมจะมีอยู่แต่จะตั้งหรือไม่ตั้งไม่สำคัญ เพราะฉะนั้นก่อนที่กระผมจะเรียนท่านประธาน ฯ อย่างอื่น กระผมอยากจะท้าวความไปอีกสักเล็กน้อยว่า การที่ทำอะไรผิดไปแล้วแต่เติมมาแล้วมาแก้ไขใหม่ให้มันถูกนั้นเป็นสิ่งที่ปรารถนาเสรีนิยม การที่คนโง่ยอมรับว่าตัวเองนั้นคือบุคคลที่ฉลาด ท่านประธาน ฯ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณอย่าอบรมประธาน ฯ ให้มากนักเถย แต่ในที่ประชุมยังเถียงกันเกือบตายคุณ จะว่าประธาน ฯ คนเดียวอย่างไรคุณทิม ฯ ตั้งชั่วโมงกว่าจะมาว่าประธาน ฯ อย่างไรครับ ชั่วโมงกว่าแต่ก็ว่ากันอย่างนี้ มันต้องฝ่ายละคุณ เพราะฉะนั้นขออย่าให้อบรมมากเถยคุณ ประธาน ฯ ก็คิดว่ามันดีบัญญัติการทำงานได้คุณ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ครับ คืออย่างนี้ท่านประธาน ฯ กระผมไม่ได้กล่าวที่จะให้กระทบกระเทือนผู้ใด กระผมกล่าวโดยหลักการปรัชญาต่างหากถะ กล่าวโดยหลักการปรัชญา ที่กระผมจะวกไปถึงเรื่องที่คุณเป็นสำคัญ ท่านประธาน ฯ ท่านรับรองใหม่ ว่าที่ท่านกระทำนั้นมันเป็นการถูกต้องเสมอไป ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงไม่รับรอง ถ้าท่านรับรองข้าพเจ้าจะยกขึ้นมาถ่าวดูคนเดียวว่าท่านได้ทำผิดไปประการใดบ้าง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ ๆ ท่าน มันคนละเรื่องแล้วท่าน ขอที่เถอะ เพราะเรื่องนั้นคือว่าไม่ใช่ข้าพเจ้าคนเดียว แม้แต่ที่ประชุมเองก็เห็นเป็น ๒ ทาง ข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุมถ่าอย่างนั้นเถอะ ก็แล้วท่านไม่ใช่ข้าพเจ้า ก็อย่าคิดว่าประธานนะทำอะไรผิด มันยังไม่ผิด คือตั้งใครที่เคยมีเคยทำข้อบังคับก็ไม่ใช่ก็ต้องทำมา ถ้าข้าพเจ้าไม่ทำมาเกิดมาทักเขา ท่านแหวะจะทักผมบอกให้รู้ ท่านแหวะจะทักข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้าไม่ทำมา เพราะมัน ๒ แง่จึงทำมาให้อ่านกันเถยเมื่อจะเอาที่เอา ไม่เอาที่ไม่เอา ก็เป็นเรื่องของที่ประชุมอยู่ แล้วข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าจะเอาหรือไม่เอาตามใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือมันอย่างนี้ครับท่านประธาน ฯ สำหรับ
 ท่านเองด้านงานเดชาธิการ ฯ ของท่านประธาน ฯ คือด้านงานเดชาธิการผู้แทนราษฎร
 ได้ลงมติมาเป็นเวลานานแล้วใช่หรือไม่ เพราะการประชุมทุกคราวนั้นในการเปิดสมัยประชุม
 ครั้งแรก ด้านงานเดชาธิการ ฯ ได้เคยแจกระเบียบวาระไปให้สมาชิกบอกว่าเป็นสมัยประชุม
 ตามัญทุกคราว ข้าพเจ้าจำได้สมัยตามัญ แต่ว่ามันผิดท่านประธาน ฯ ได้มีคนทักขึ้นคือข้าพเจ้า
 นี้แหละว่ามันจะเป็นตามัญได้อย่างไร การตั้งระเบียบวาระการประชุมครั้งแรกในการประชุมครั้ง
 นี้ก็มีคำว่าการประชุมตามัญ แสดงว่าท่านเข้าใจผิดมาแต่แล้ว ต่อมาการประชุมครั้งหลัง
 นี้ขอรับที่ประชุมจะนึกถึงว่าการประชุมมันผิดแต่เดี๋ยวก่อนบอกว่าการประชุมครั้งแรก ซึ่งมี
 ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ นี้แสดงว่ารับรองอยู่แล้วว่าท่านทำผิดอยู่แล้ว แล้วมาทำให้ถูกต้องเสีย
 มันมีอยู่อย่างนี้แสดงว่าการประชุมของสภานั้นมันมีอยู่ ๓ กรณีด้วยกัน คือการประชุมครั้งแรก
 ภายหลังการเลือกตั้งซึ่งมีบัญญัติไว้หลายมาตรา อย่างเป็นต้นว่าตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นต้น
 ซึ่งเราจะตั้งกันต่อไปให้คงภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่การประชุมสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้ง
 ว่าอย่างนี้ แล้วอีกในมาตรา ๕๖ เองก็บัญญัติไว้ชัดแจ้ง แล้วก็มีอีกหลายมาตรา เพราะฉะนั้น
 ทักขึ้นจนข้าพเจ้ามีเหตุผลที่จะต้องชี้แจงว่า เราทำผิดไปแล้ว เมื่อเราทำผิดไปแล้วจึงมาพิจารณา
 กันว่าเราควรจะทำให้มันถูกหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้คิดกันว่าท่านไม่ควรจะตั้งเวลานี้ แล้วหรือ
 ว่าจะต้องข้าพเจ้าก็ไม่ชัดของ แต่ว่าการจะตั้งก็คิดความบอกว่าเขาเขาจะ ตั้งได้ สภานี้บอกว่าจะ
 มติได้ก็ยอมเป็นเด็ดขาด เพราะว่ามติของสภาถือว่าเป็นเด็ดขาดถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป
 ข้าพเจ้าต้องการอย่างนี้ ต้องการจะทำอะไรให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ให้มีดุ่ม ๆ คอน ๆ มาได้
 เกียงกันเดี๋ยวเวลาเบ่ด่า ๆ และท่านนายกรัฐมนตรีก็โตขึ้นแล้วเมื่อก่อนบอกว่าจะตั้งหรือไม่ตั้งก็ไม่
 สำคัญ เพราะว่าจะมีสมัยประชุมแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนถามท่านประธาน ฯ
 บอกว่าจะตั้งหรือไม่ตั้งเท่านั้น ถ้าท่านจะตั้งก็ขอให้ลงมติเสียทีเดียว ข้าพเจ้าไม่ชัดของว่าจะตั้ง
 หรือไม่ตั้งแล้วให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไปก็ไม่ชัดของ อย่างนี้ จะเขาอย่างไรก็แล้วแต่ท่าน
 ประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าก็จะถามอยู่แล้ว ท่านก็อยากจะพูดนี้

พันตรี หลวงจบกระบวนยุทธ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมรู้สึกแปลกใจ เกิดเกินว่าทำไมจึงมีผู้อ่านหนังสือเข้าใจกันไปต่าง ๆ นานาร้อยแปด ซึ่งกระผมอ่านดูแล้วก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรเลยที่ว่าในปีหนึ่งท่านให้มีสมัยประชุมสามัญหนึ่งหรือหลายสมัย แล้วแต่สภาจะกำหนด การประชุมครั้งแรกก็ขอให้นำมาประชุมภายใน ๙๐ วัน มันก็ชัด ๆ อยู่แล้ว การประชุมครั้งแรกก็หมายความว่าประชุมสามัญนั่นเอง มันก็แน่นอนอยู่แล้ว แต่ที่นักการประชุมก็มีอยู่สองชนิด ประชุมวิสามัญหรือประชุมสามัญเท่านั้น ส่วนครั้งแรกนั้นมันเป็นลำดับของการประชุม ๆ ครั้งหนึ่ง มันก็เป็นประชุมครั้งแรก แล้วก็มีประชุมครั้งที่สองที่ตามเป็นลำดับไป ที่เราจะเอาครั้งที่หรือลำดับที่มารวมเข้ากับชนิดของการประชุมมันก็ไม่ถูกต้อง เมื่อเราพิจารณาถึงชนิดของการประชุมแล้วก็มีสองชนิดเท่านั้น วิสามัญหรือสามัญเท่านั้น นั้นเป็นลำดับที่ต่างหาก ครั้งแรกหรือครั้งที่สองหรือครั้งที่สามอะไรก็ตามใจเกิดมันเป็นอย่างนั้นต่างหาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าการประชุมที่เราประชุมอยู่นี้แหละเป็นการประชุมชนิดสามัญแล้ว

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : ที่ท่านผู้แทนแพรวว่าการประชุมมีดงามอย่างไม่ถูกหรือ ความจริงการประชุมมีอยู่สองอย่างเท่านั้นเอง คือสามัญกับวิสามัญ ที่ท่านอ่านรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๖ ว่าเป็นการประชุมครั้งแรก เป็นการประชุมครั้งแรกอย่างหนึ่งมันเป็นพิธีของการประชุม ไม่ใช่สมัยประชุม การประชุมครั้งแรกมันไม่ใช่สมัยประชุมท่านไปแปลว่าเป็นสมัยประชุมครั้งแรกมันไม่มี การประชุมครั้งแรกคือว่าเราประชุมครั้งแรกก็ต้องเรียกเข้ามาประชุม แต่ว่าเป็นสมัยประชุมอะไรนั้นแล้วแต่สภาจะกำหนด ที่สภาเราจะตั้งกรรมาธิการสามัญในครั้งแรกก็เท่ากับเรารับรองว่าสมัยนั้นเป็นสมัยสามัญ ถ้าเราไม่ตั้งก็เรียกว่าสมัยการประชุมเป็นสมัยวิสามัญ แล้วแต่สภาจะกำหนด ถ้าเรารับรองว่าการตั้งกรรมาธิการเป็นการถูกต้องและตั้งในวันนั้นก็เรียกว่าการประชุมสมัยนั้นเป็นสมัยประชุมสามัญ การประชุมครั้งแรกกับสมัยประชุมครั้งแรก มันไม่มี ไม่เหมือนกัน สมัยประชุมมีสองอย่าง ไม่ใช่มีดงามอย่างที่ท่านผู้แทนแพรวว่า

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้นั่งฟังคำอภิปรายมานานโรยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็มีการถกเถียงกันต่าง ๆ นานา เพราะฉะนั้นต่อไปนี้กระผมใคร่จะขอเสนอญัตติดังนี้ คือเนื่องจากว่าญัตติในข้อที่ต่อนี้ คือเรียกว่าเป็นวาระการประชุมเด็กตั้งกรรมาธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผมใคร่จะขอเสนอญัตติดังนี้ ขอให้เอาการประชุมวาระต่อนี้ ข้อต่อนี้ ให้เลื่อนไป คือหมายความว่า จะเลื่อนไปบรรจุเอาเมื่อไร ก็ได้ฟังมานานแล้ว ถ้าผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเลื่อนไป โปรดรับรองด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ เสนอไปไม่ได้ ได้แต่ยกเรื่องขึ้นรับพิจารณาเลื่อนไปไม่มี

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : คือเอาเรื่องขึ้นรับพิจารณา หมายถึงที่ผมเสนอ คือหมายถึงเอาวาระเข้ามาพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หรอกคุณ พิจารณาญัตตินั้นเสียก่อน เอาญัตติของคุณทีมเสียก่อน เมื่อญัตติของคุณทีมเสร็จไปแล้ว นั้นแหละเป็นอันว่าตกลงจะไปเอาอันนี้ผสมกับระเบียบวาระมันไม่ได้หรอกคุณ คนละเรื่อง

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอประทานกราบเรียนว่า ไม่ใช่คนละเรื่อง ญัตติของคุณทีมฯ ประทานโทษที่ออกนาม ความจริงก็เสนอมาในเรื่องการตั้งกรรมาธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ต่างก็มีเหตุผล ยิ่งกว่านั้นสภาผู้แทนราษฎรก็อยู่แล้ว การประชุมมีอยู่ตั้งสมัย สมัยสามัญและวิสามัญ ทั้งนี้แต่ตั้งว่าการประชุมครั้งแรกนี้ไม่เป็นสามัญ เมื่อไม่เป็นสามัญแล้ว ถ้าตามเหตุผลดังกล่าวก็ยอมตั้งกรรมาธิการประจำสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจึงเห็นควรว่าญัตติที่คุณทีมเสนอขึ้นมาถูกต้องแล้ว กระผมจึงใคร่ขอที่ประชุมนี้ถ้าหากว่าเมื่อมันถูกต้องเช่นนั้นก็ควรจะเลื่อนไป คือเลื่อนไปประชุมเอาสมัยสามัญเลย เสนอเข้ามาในสมัยสามัญ มีความเห็นอย่างนี้

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : กระผมขอประทานอภัยที่จะกล่าวถึงท่านประธานสภา ฯ ได้กรุณาโปรดดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม เพราะว่าสมาชิกแห่งจังหวัดแพร่ได้เสนอญัตติเป็นการถูกต้อง ซึ่งอภิปรายกันมาเกือบชั่วโมงว่าญัตติที่เขาเสนอนั้นถูกต้องเราถอนหรือยังผู้เสนอนั้น ผู้เสนอนั้นยังไม่ได้ถอนญัตตินั้นไป ก็คงจะได้ให้สภาวินิจฉัยว่าจะยกเรื่องขึ้นสืบปรึกษาหรือไม่ ต้องคัดค้านประเด็นนี้ให้เด็ดขาดไปก่อน เมื่อเช่นนั้นแล้วจึงมาได้อภิปรายญัตติของคุณทิม ฯ ต่อไป มีอยู่สองประเด็น เวลานี้ไม่ใช่ประเด็นเรื่องอื่นใดเลย เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาความเดียวกันก่อนท่านประธาน ฯ จะวินิจฉัยเรื่องนี้ได้หรือยัง เพราะว่าได้โต้เถียงกันมาแต่เป็นการผิดระเบียบ ผมไม่เห็นด้วยในกรณีเช่นนี้ แล้วถ้าจะว่าเรื่องอื่น ๆ นั้น ประเด็นดีกว่ากันต่อไป ต้องพิจารณาญัตติเพราะว่าผู้แทนแห่งจังหวัดแพร่นี้ยังไม่ได้ถอนญัตติของท่านที่ได้เสนอไว้คือสภา ฯ เพราะญัตติข้อญัตติขึ้นมาเช่นนี้จะต้องวินิจฉัยก่อน เพราะฉะนั้นโปรดได้พิจารณาอันนี้เสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ของคุณทอง ฯ ผู้แทนจังหวัดแพร่เสนอมานี้ คือไปเสนอข้าม เวลานี้เราพิจารณาญัตติของคุณทิม ฯ เพราะฉะนั้นขอคัดค้านว่าเวลานี้กำลังพิจารณาญัตติของคุณทิม ฯ ไม่ใช่อย่างอื่น เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณานี้ให้เด็ดขาดก่อน ถ้าใครเสนอญัตติออกเรื่องนี้ก็เป็นอันว่าใช้ไม่ได้

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : มิได้ คัดค้านครับ เรื่องนี้เขาเสนอญัตติมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอแล้วคุณ นี้ขอโปรดนิ่ง ขอโปรดฟังคำสั่งของประธาน ฯ ไม่อย่างนั้นไม่มีจบ

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : เมื่อถามความจริงญัตติของคุณทอง ฯ ได้เสนอแล้ว ท่านประธาน ฯ ได้รับแล้ว เมื่อรับแล้วไม่มีการลงมติ ทำอย่างนั้นผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าต้องไปพิจารณาเรื่องนี้ก่อนแล้วถ้าเมื่อพิจารณาเรื่องนี้แล้วกระผมขอขอร้องตามท่านประธาน ฯ อีกสักหนึ่งว่า การประชุมครั้งนทเรียกว่าการประชุมสามัญหรือวิสามัญ

หรือครั้งแรก ขอชี้ให้ชัดเจนเสียก่อนครับ ผมเองไม่รู้เรื่องเลย งงแล้วมันครั้งแรกหรือด้ามัญหรือ
ด้ามัญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็นั้นละสิ ถึงได้มากามที่ประชุม พุทไปประธานฯ
ไปประเด็นประธานก็ผิดอีกนั่นแหละ ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ถ้าหากถือว่าด้ามัญประชุมด้ามัญ
ครั้งแรกเป็นอันว่าไม่คงตั้ง ถ้าหากว่าประชุมด้ามัญก็คงตั้ง ก็มันจะให้ประธานช้อย่างไร
แต่ว่าประธานฯ ทำอย่างนั้นบอกว่ามีบ้างไม่มีบ้างว่าเอาอันไป จะให้ผมช้อย่างไร

นายฉวย เอี่ยมสีลา (อุดรธานี) : ผมคิดว่าเรื่องจะตัดปัญหา เข้าใจว่าคุณ
ทีมฯ ก็อาจจะถอนญัตติของคุณทีมฯ ได้ ถ้าหากประธานฯ จะถอนระเบียบวาระของท่าน
ประธานฯ ข้อ ๒ ออกเสีย เพราะมีฉันทเห็นว่าจะคงทิ้งไปอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ประธานฯ กอนไม่ได้ สิ่งที่เราจะระเบียบ
วาระแต่ที่ประชุมเท่านั้นขอถอน บอกให้ทราบ ประธานฯ กอนไม่ได้ ขอโทษประเด็น
ขอโทษที่ผมต้องลุกขึ้นพูดก่อน เพราะเหตุที่ก็อยากจะทำความเข้าใจกัน ไม่ใช่ผมมาได้ถึง
ประธานฯ ไม่มีหน้าที่โต้แย้ง แต่ว่าเห็นว่าเป็นการประชุมครั้งแรกกัน เรื่องที่ท่านทำใหม่ความ
คุณเคยก็ยังน้อย ท่านอาจจะมีความรู้ แต่คุณเคยน้อยไปหน่อย ก็อยากจะทำบอกให้ เพราะฉนั้น
ก็ขอประธานโทษด้วย ประธานฯ นั้นไม่มีหน้าที่โต้แย้งหรือถอน

๑๑.๓๐ น.

พันตรีทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : คู่เคียงกันยุ่ง ผมเองก็ไม่ใช่นักกฎหมาย
แต่อยากขอเด้นอย่างนี้ เด่นว่าเรามาตกลงกันก่อนว่าประชุมนี้ด้ามัญหรือไม่ใช่ด้ามัญ
โหวดกันอย่างไรเสียก่อน ถ้าโหวดอย่างนั้นมันก็แจ่มชัด เพราะไม่มีใครคัดค้านได้นอกจากสถาน
เท่านั้นที่จะคัดค้านได้ว่าประชุมนี้เป็นประชุมด้ามัญครั้งแรกหรือไม่ใช่ด้ามัญครั้งแรก เอาอย่าง
เสียก่อน ข้าพเจ้าเด้นญัตติอย่างนี้

มีมติมาชิกรับรอง

นายบุรณะ จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) : คือว่าการที่เราวินิจฉัยกันเรื่องนั้น
ถ้าหากว่าเราจะวินิจฉัยว่าการประชุม.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ที่ประชุมได้ลงมติแล้ว บอกว่าขอ
ให้พิจารณาว่าประชุมครั้งนี้เป็นสมัยสามัญใช่หรือไม่ใช่ ใช่ไหมท่าน

นายบรรณะ จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) : คือ ท่านประธาน ๑ ที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียง ฟังผมเดี๋ยว ขยำพูดซ้อนกัน คุณนั่งเดี๋ยวก่อน
โปรดนั่งสักประเดี๋ยวละ ไร่ไหมคุณทอง ๑ คุณเสนออย่างนี้ใช่ใหม่ว่าขอให้ที่ประชุมลงมติ
ว่าประชุมครั้งนี้เป็นประชุมตามญัตติครั้งแรกหรือไม่

พันตรีทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวคุณ คุณนั่งเถอะ ถ้าอย่างนั้นก็ประชุมอะไร
กันไม่ได้หรือคุณ คุณงมศักดิ์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เขาญัตติซ้อนญัตติไม่ได้ คุณทอง ๑
เสนอทำผิดระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอได้คุณ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ได้อะไรกัน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งเถอะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : มันมีอยู่ว่าญัตติคุณทองนั่นแหละ
ยกเรื่องอันชนปักษ์ กักกัน เขาตามที่มายกทำเสนอ ท่านงงแล้วจริง ๆ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้นั่งเถอะคุณ.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ประเดี๋ยงให้ผมพูดอะไรหนึ่งให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเถอะ ตามใจคุณ

(ยังมีต่อ)

LIART

สถานที่สำคัญๆทั่วโลก

ตึกสำนักงานสหประชาชาติ
ในกรุงนิวยอร์กสหรัฐอเมริกา
ใช้เครื่อง

ไอลีเยอ์

ปรับอากาศทั่วตึก

บริษัท สังกะสีแห่งเดนมาร์ก จำกัด ๓๐๔ ถนนเสือป่า
โทร. ๒๒๒๓๗ - ๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม
และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร **อ. บ. อ.** โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓,

ตึกและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

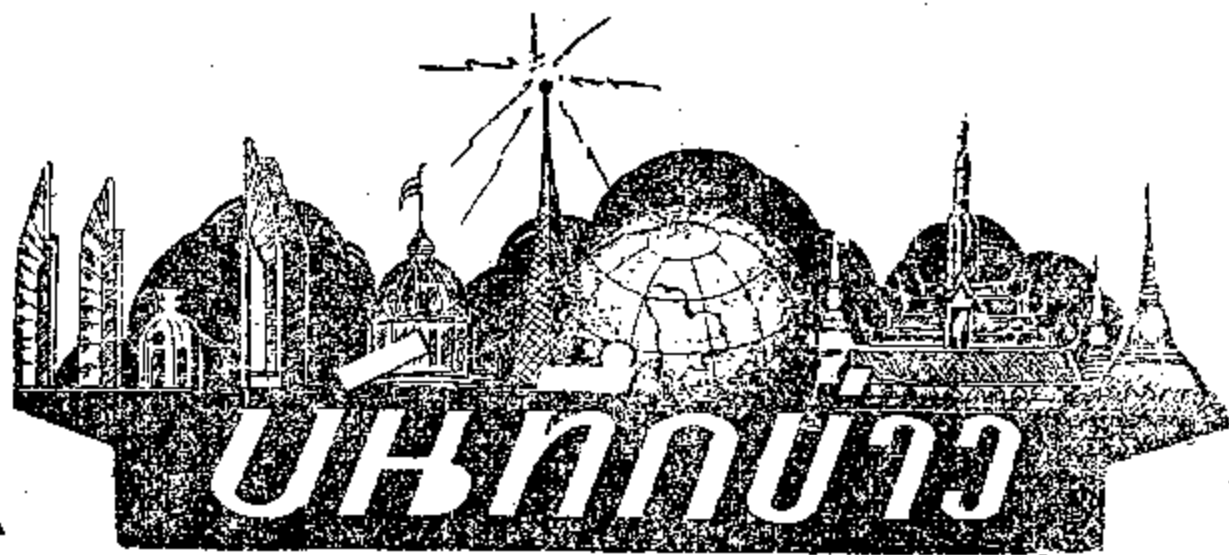
ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

อาคาร ก. สีแยกคลองแก้ว

จะได้ราคาพิเศษ

LIERT

การประชุมคณะรัฐมนตรี

ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ก.ค. ๒๕๐๐ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้ประสูติพระราชกุมารี เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ นายกรัฐมนตรีในนามคณะรัฐมนตรี จักรการฝ่ายทหารและพลเรือน ตลอดจนอาณาประชาราษฎรชาวไทยได้กราบบังคมทูลถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมี พระราชหัตถ์เลขาธิบาย นายกรัฐมนตรี และ คณะรัฐมนตรี จักรการฝ่ายทหารและพลเรือน กับอาณาประชาราษฎรชาวไทย ในการที่ได้ถวายพระพรดังกล่าวโดยทั่วกัน

๒. เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะประธานกรรมการบริษัทเดินอากาศไทยได้เดินทางไปรับมอบเครื่องบินซูเปอร์คอนดักเตอร์ชั้น ณ สหรัฐอเมริกา คณะรัฐมนตรีจึงงดมติให้ พลอากาศโท มณี มหาดีทนระ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไปรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ตำแหน่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ จนกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะกลับ

LIART

๓. โดยที่คณะที่กระทรวงการคลังกำลังรวบรวมงบประมาณ ซึ่งกระทรวงทบวงกรม และจังหวัดต่าง ๆ ขอตั้งสำหรับปี ๒๕๐๓ คณะรัฐมนตรีจึงได้ตั้งมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการ ๕ คนพิจารณาเรื่องงบประมาณด้วย ๑. พ.อ. นายวรการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประธานกรรมการ, ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รองประธาน, ๓. จอมพล มิน ชุนหะวัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร, ๔. จอมพล อากาศ พัน รณนภากาศ ฤทธาคนี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข, ๕. จอมพล อดุลย์ ชนธวัช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ๖. พต.จ.อ. เม้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย, ๗. พต.อ. เกา เพ็ชรเลิศ บริรักษ์ชัยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เศรษฐกิจ, ๘. พต.จ. ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์, ๙. พต.จ. ประมาณ อภิเรณูธาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม, ๑๐. พต.จ. เฉลิม พงศ์สวัสดิ์ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ, ๑๑. อธิบดีกรมบัญชีกลาง, ๑๒. นายบุญมา วงศ์สุวรรณ และ ๑๓. นายตำรวจ ภุณยานนท์ เป็นกรรมการ ๑๔. นายศิริ ปกาดีศ เป็นกรรมการ และเลขานุการ

๔. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณารายงานของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับผลการพิจารณา เรื่องการตั้งโรงกลั่นน้ำมันขนาด ๕,๐๐๐ บาเรต ของกระทรวงกลาโหม ในที่สุดได้ตั้งมติ อนุมัติในหลักการให้กระทรวงกลาโหมตั้งโรงกลั่นน้ำมันรายนี้ ส่วนรายละเอียดในทางการเงิน มอบให้ตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

อนึ่ง ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๗ ก.ค. ๒๕๐๐ ที่ประชุมได้พิจารณา เรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณารายงานของกระทรวงเกษตรว่า ได้มีผู้แทนราษฎร หลายจังหวัด กับกษัตริย์ชาวนา มาร้องเรียนขอให้ช่วยเหลือในการบ่มองกัน และกำจัดศัตรูข้าว ที่เกิดระบาดขึ้นในขณะนี้ กระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่เกษตรกรชาวระบาค ๕ คนมากมายในระยะนี้ ถ้าไม่ได้รับบ่มองกันและกำจัดให้ทันเหตุการณ์ การทำนาทั่ว ๆ ไปอาจ จะได้รับความเสียหาย จึงขออนุมัติจ่ายเงินคงคลัง เพื่อช่วยเหลือในการบ่มองกันและกำจัดศัตรู

ข้าวในกรณีฉุกเฉิน เป็นค่าซื้อเครื่องใช้ เครื่องยาเคมี ค่าจ้างแรงงาน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น
ในการนี้ ภายในวงเงิน ๓ ล้านบาท โดยด่วน

คณะรัฐมนตรีจึงมติให้ตั้งกระทรวงการคลังจัดการให้ตามความจำเป็น

๒. กระทรวงการคลังรายงานว่าการจัดทำเหรียญกษาปณ์คืบจนนิรราคา ๕ สตางค์
และ ๑๐ สตางค์ ขณะนี้คืบจนมีราคาแพงมาก จำเป็นต้องตัดแปลงแก้ไข โดยเปลี่ยนเนื้อโลหะ
คือ จัดทำเหรียญกษาปณ์เป็นเหรียญทองแดงชนิดราคา ๕ สตางค์ และ ๑๐ สตางค์ชนิดใหม่
เมื่อจัดทำเหรียญทองแดงชนิดนี้แล้ว ก็จะได้ออกเหรียญคืบจนเฉพาะราคา ๕ สตางค์ และ ๑๐ สตางค์
เสีย และได้เสนอร่างกฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติเงินตราในภาวะ
ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๔๗๔ มา

คณะรัฐมนตรีจึงมติรับหลักการ

แถลงการณ์ของกรมประชาสัมพันธ์

ตามที่มีการวิพากษ์วิจารณ์เป็นทำนองว่ารัฐบาล จะนำปัญหาการ แต่งตั้ง สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เพิ่มเติมตั้งให้สภาผู้แทนราษฎรตีความตามรัฐธรรมนูญนั้น กรม
ประชาสัมพันธ์ขอแถลงชี้แจงดังต่อไปนี้

เรื่องการแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ เพิ่มขึ้น เพื่อให้เท่ากับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ นั้น เป็นปัญหากฎหมายซึ่งจะ
ต้องตีความในสภาผู้แทนราษฎร นักกฎหมายได้มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าจะต้อง
ตั้งเพิ่ม มีฉะนั้นจะขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าจะตั้งเพิ่มไม่ได้ เมื่อ
ปัญหาเกิดมีความเห็นแตกแยกเป็น ๒ ฝ่ายเช่นนี้ รัฐบาลจึงได้รอฟังความคิดเห็นของนักกฎหมาย
ตลอดมาเป็นเวลาหลายเดือน และในที่สุดเห็นว่า เพื่อให้เรื่องเสร็จได้รวดเร็วต่อไป ควรที่จะต้อง
นำเสนอสภาผู้แทนราษฎรตีความตามรัฐธรรมนูญ แต่ครั้นเมื่อศาลฎีกาได้วินิจฉัยชี้ขาดคดี
คดีค้านการเลือกตั้ง มีข้อความในคำชี้ขาดวินิจฉัยไว้ด้วยว่า การแต่งตั้งเพิ่มสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ประเภทที่ ๒ จะกระทำไม่ได้ นายกรัฐมนตรีจึงได้นำคำแนะนำคำชี้ขาดเสนอสภาผู้แทน

ทราบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็เห็นชอบที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของศาลฎีกา โดยมิได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันแต่ประการใด เป็นอันว่ารัฐบาลจะได้ปฏิบัติตามนัยแห่งคำสั่งของศาลฎีกานั้นต่อไป
จึงขอแจ้งให้ทราบทั่วกัน.

กรมประชาสัมพันธ์

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๐๐

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี เรื่อง ตั้งขอสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา

ขอขอรื้อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาไป ยังที่ตงจังหวัดสิงห์บุรี ขนาดของสะพานยาว ๒๖๐.๐๐ เมตร ทางรถกว้าง ๘.๐๐ เมตร ทางเท้ากว้างข้างละ ๑.๕๐ เมตร จะแล้วเสร็จเปิดการจราจรได้ ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ จึงให้ขานนามสะพานแห่งนี้ว่า “สะพานบางระจัน” ขอให้สะพานบางระจัน จงตั้งถาวรอำเภอยุคประโยชน์แก่ชาติไทย และประชาชนชาวไทยสืบไปชั่วกาลนิรันดร์

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

พิธีเปิดสะพาน “บางระจัน” ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี

เมื่อปลายวันที่ ๑๕ ก.ค. ๒๕๐๐ เวลา ๑๓.๓๐ น. จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางโดยรถยนต์จากพระนครไปเป็นประธานประกอบพิธีเปิดสะพาน “บางระจัน” ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี พื่ออากาศโท มุณี มหาสันทนะ เวชยันต์รังสรรค์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เสนอรายงานความว่า

LI RT

สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี โดยอยู่ในความสนใจของท่านนายก รัฐมนตรี มาตั้งแต่สมัยสร้างเมืองตพบุรีประมาณปี พ.ศ. ๒๔๗๒ แต่ความคืบหน้าซึ่งเป็น ประโยชน์อันยิ่งใหญ่ในทางเศรษฐกิจและคมนาคมนี้ ต้องเลิกกันไปเพราะสงครามโลกครั้งที่ ๒ และการผันผวนเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองซึ่งต่อเนื่องกันไปในยุคหนึ่ง

ครั้นต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีโอภาสมาตรวจราชการ และ เยี่ยมเยือนราษฎรชาวจังหวัดสิงห์บุรีอีกครบบหนึ่ง จึงได้มีคำสั่ง เรื่องการสร้างสะพาน ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรีขึ้นมาพิจารณาใหม่ แต่ได้มีคำสั่งให้กรมทางหลวงแผ่นดิน เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินการจัดสร้างสะพานนี้เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ชาน นามสะพานแห่งนี้ว่า "สะพานบางระจัน" เพื่อเป็นอนุสรณ์ของวีรชนชาวบางระจันด้วย

สำหรับงานสร้างสะพานบางระจันข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี กรมทาง หลวงแผ่นดินได้สำรวจแล้ว จำเป็นต้องสร้างให้มีความยาวทั้งสิ้น ๒๖๐ เมตร กับให้สามารถ รับน้ำหนักการจราจรได้ ๓๒.๖ ตัน ตามความต้องการของทางราชการทหาร และให้มีช่องลอด สำหรับเรือหรือแพขนาดใหญ่ ซึ่งใช้การจราจรทางน้ำได้สะดวกทุกฤดูกาลด้วย กรมทาง หลวงแผ่นดินจึงได้มอบหมายให้นายจำลอง ศักดิ์คุปต์ นายช่างเอกหัวหน้าแผนกออกแบบ กอง แบบแผนกรมทางหลวงแผ่นดิน เป็นผู้คำนวณและออกแบบการก่อสร้างโดยตลอด ดังนี้

๑. กำหนดแบบก่อสร้างเป็นแบบสะพานคอนกรีต อัดแรงขนาดใหญ่แบ่งระยะเสาหม้อ ออกเป็น ๘ ช่วง คือ ช่วงริมตลิ่งมี ๔ ช่วง ยาวช่วงละ ๒๐ เมตร ช่วงกลางด้านมี ๓ ช่วง ยาวช่วงละ ๖๐ เมตร ซึ่งเป็นความยาวของช่วงที่ทำตายตั้งตลิ่งวางสร้างสะพานคอนกรีตแบบอัดแรง ของประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชียขณะนี้
๒. กำหนดพื้นที่ทางจราจรสำหรับรถยนต์วาง ๘ เมตร มีทางเท้า ๒ ข้าง กว้าง ช่วงละ ๓.๕๐ เมตร รวมเป็นความกว้างของสะพาน ๔๐ เมตร
๓. กำหนดให้สามารถรับน้ำหนักการจราจรได้ ๓๒.๖ ตัน ตามความต้องการของทาง ราชการทหาร

เมื่อคำนวณและออกแบบเสร็จแล้ว ได้มอบหมายให้กองสะพาน กรมทางหลวง แผ่นดินเป็นผู้จัดทำเองในการควบคุมของนายเดชา ศิริพงษ์ นายช่างโท ประจำกองสะพาน นายเด่นอ แสงสุวรรณ์ ผู้ช่วย งานก่อสร้างได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างเนื่องจากวันประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๘ งานก่อสร้างแล้วเสร็จบริบูรณ์เปิดการจราจรได้ในวันนี้ ๓๔ ก.ค. ๒๕๐๐ รวมเวลาทำการก่อสร้าง ๒ ปี ต้นค่าก่อสร้างรวมเป็นเงิน ๖,๕๐๐,๕๔๓ บาท ๒๐ สตางค์

สะพาน “บางระจัน” ที่จะกระทำพิธีเปิดการจราจรในวันนี้ นอกจากจะเป็นอนุสรณ์แห่งความ เด็ดเดี่ยวและความกล้าหาญของประชาชนชาวบางระจันแล้ว ยังเป็นอนุสรณ์แห่งความกรุณา ปราณีของท่านนายกรัฐมนตรีที่มีต่อประชาชนชาวสิงห์บุรี ซึ่งประชาชนชาวสิงห์บุรีจะขอจารึกไว้ในความทรงจำอย่างไม่มีวันลืม ”

เมื่อเสนอรายงานจบแล้ว นายกรัฐมนตรีก็ถามตอบ ความว่า

“ คำกล่าวของท่านรัฐมนตรีว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ดำริเริ่มที่จะให้มีการสร้างสะพานข้าม แม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรี มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้น ขอขอบคุณที่ยกย่องให้เกียรติ นี้แก่ข้าพเจ้า ประวัติการสร้างสะพานบางระจันนี้มีมาว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ กรมทางในสมัยที่ ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีขณะนั้นได้สร้างทางหลวงแผ่นดินสายพหุโยจินจากกรุงเทพฯ มาถึงวัด สังฆาราม จังหวัดสิงห์บุรี ข้าพเจ้าได้เดินทางมาตรวจงานก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งอยู่ใน ความอำนวยความสะดวกของกรมยุทธโยธาทหารบกในขณะนั้น จึงบังเกิดความคิดเห็นสมควรจะได้จัด สร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา จากปลายทาง หลวงแผ่นดิน สายพหุโยจินไปยัง ตัวเมือง สิงห์บุรี เพื่อเป็นการเชื่อมโยงการคมนาคมทางบก ทั้งสองฝั่งแม่น้ำให้ไปมา ติดต่อกันได้ โดย สะดวกทุกฤดูกาลแล้ว อาจจะเป็นประโยชน์ยิ่งใหญ่มากในทางเศรษฐกิจและการทหารของชาติด้วย แต่ความคิด ของข้าพเจ้าก็ต้องเดินไปด้วยสถานการณ์สงครามโลกครั้งที่ ๒ และความผันแปรในทางการเมือง

ครั้นต่อมาเมื่อ ข้าพเจ้ากลับ มารับใช้ประชาชนชาวไทยใน ตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี อีก คำรบหนึ่ง รัฐบาลจึงได้มีโอกาสรื้อฟื้นงานสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรีขึ้นมาพิจารณาใหม่ใน พ.ศ. ๒๔๘๘ และได้มอบหมายให้กรมทางหลวงแผ่นดินเป็นผู้ดำเนินการสร้าง

และได้ขอให้รณานามสะพานนี้ว่า "สะพานบางระจัน" เพื่อเป็นอนุสรณ์ของวีรชนผู้กล้าหาญ แห่งชาวบางระจันด้วย

กรมทางหลวงแผ่นดินได้เริ่มและดำเนินการก่อสร้าง "สะพานบางระจัน" นี้ จากวันที่ ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๘ งานก่อสร้างได้ดำเนินไปอย่างเร่งรีบ จนแล้วเสร็จบริบูรณ์สามารถเปิดการจราจร เพื่อรับใช้ประชาชนชาวไทยได้ในวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกปลื้มปิติยินดีที่งานได้ประสบผลสำเร็จจนอีกชนหนึ่งคือ "สะพานบางระจัน" นี้ ที่ประชาชนชาวไทยจะได้ใช้สัญจรไปมาสะดวกยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ชาวสิงห์บุรี

ข้าพเจ้าขอขอบคุณกระทรวงคมนาคมที่ได้ช่วยอำนวยความสะดวกการก่อสร้าง "สะพานบางระจัน" นี้ให้สำเร็จเรียบร้อยไปโดยเร็ว และขอขอบใจอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินและนายช่างของกรมทางหลวงแผ่นดิน ที่ได้ใช้ความสามารถคำนวณออกแบบและควบคุมการก่อสร้างสะพานคอนกรีตอัดแรงขนาดพิเศษ ซึ่งมีช่วงยาวเป็นพิเศษด้วยคอนกรีตอัดแรงเป็นสะพานแรก ย่อมเป็นประจักษ์พยานให้เห็นความก้าวหน้าในงานช่างของคนไทยในสมัยนี้ มีความสามารถและความชำนาญไม่น้อยหน้ากว่านายช่างของต่างประเทศ นับว่าเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติคุณของคนไทย และประเทศชาติได้ออกประการหนึ่ง "

เมื่อนายกรัฐมนตรีกล่าวตอบจบแล้ว ได้กลุ่มไฟทำเปิดสะพาน พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา แล้วนายกรัฐมนตรีเดินทางโดยรถยนต์ข้ามสะพานบางระจันเป็นปฐมฤกษ์ เข้าสู่จังหวัดสิงห์บุรีแล้วเป็นเสร็จพิธี

ในการนี้ มีรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ไปร่วมในพิธีเป็นจำนวนมาก

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี เรื่อง การฝึกอบรมข้าราชการ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยและความผาสุก

ของประชาชน แต่การที่จะให้ข้าราชการมีประสิทธิภาพสูงได้ั้น จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อให้ข้าราชการคุ้นต่องานและรู้จักหน้าที่ ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ให้มีโอกาสปรับปรุงคนให้พร้อมที่จะเข้าด้อมตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้นไป ให้ข้าราชการชนผู้บังคับบัญชาที่มีความสามารถในการควบคุมงานและการบริหารงาน และเพื่อยกระดับความเชื่อถือของประชาชนในงานที่สัมพันธ์กับประชาชน จึงเห็นสมควรให้กระทรวงทุกกระทรวงถือเป็นนโยบายปฏิบัติว่าการฝึกอบรมข้าราชการเป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และให้กระทรวงทุกกระทรวงปฏิบัติดังต่อไปนี้คือ—

๑. ดำเนินการฝึกอบรมข้าราชการในสังกัดให้เป็นไปตามนโยบายและโครงการฝึกอบรมของรัฐบาลและดำเนิน การตามระเบียบ และวิธีการ ฝึกอบรมซึ่ง คณะกรรมการที่ ปรีกษา ของรัฐบาลในการฝึกอบรมข้าราชการไว้วางไว้

๒. ส่งเสริมการฝึกอบรมข้าราชการให้แก่ขยายและเจริญก้าวหน้า

๓. ให้โอกาสและสนับสนุนข้าราชการในสังกัดให้ได้รับการฝึกอบรมโดยทั่วถึงกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๐๐

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี.

★

วางตลาดแล้ว

อับละ

๕ บาทเท่านั้น

รอแปลสแตนด์ตาร์ท 111

ผลิตเพื่อความสะดวก

สำหรับท่านที่ลุ่มบมุหรรตราน

บรรจุอับโลหะอับละ ๒๐ มวน

จำหน่าย

อับละ ๕ บาทเท่านั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ดื่มแล้ว รวงทอง 3๗ปี

ดีกว่า ถูกกว่า

ดื่มแล้ว รวงทอง 3๗ปี

บริษัท ไทยท่า จำกัด

สำนักงานหอสมุดแห่งชาติ ถนนนครเกษม
พระนคร ชั้น 3 ร. 3 สายปัญญา โทร. 23358-24310

LIPT